

ΔΙΑΣΠΟΡΑ- ΙΣΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ- ΚΙΝΗΤΡΑ

Από την αρχισυντάξια

Ο αγώνας της αναβίωσης των Ελλήνων του εξωτερικού πρέπει να αποτελεί τη βασική προτεραιότητα ΟΛΩΝ και όχι μόνο έτσι ώστε σβήσει η ετικέτα της ημερομηνίας λήξεως όπως επανειλημμένα έχει λεχθεί με τεκμήριο την αφομοίωση. Το Ελληνικό Σχολείο, η Γλώσσα, είναι ο πυρήνας και η καρδιά που πρέπει να χτυπά στις παροικίες της διασποράς. Δυστυχώς και με μεγάλη λύπη επαναλαμβάνω ότι ποτίζουμε ξένες αυλές ενώ η γλώσσα της μάθησης στα σχολεία μειονεκτεί με βασική αιτία τους μικτούς γάμους αφ' ενός κα την παντελή απουσία της στο σπίτι μετά το σχολείο. ΓΙΑΤΙ;;; Εδώ ευθέως απαντώ και είμαι κάθετα κατηγορηματικός.

Η αρχική δημιουργία του τμήματος της ελληνομάθειας πριν αυτή λάβει τη μορφή που έχει σήμερα, σκοπό είχε τη διδασκαλία και εκμάθηση της γλώσσας στους γονείς των μαθητών ΜΑΣ. Η σημερινή εικόνα άλλα λέει. Ελληνικά... κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Μετά την αραβική μέχρι νεότερας την επαύριον στην τάξη πάλι. Παρ' όλα αυτά η παροικία της Αιγύπτου κατέχει την πρώτη θέση ομιλίας της ελληνικής αν ληφθεί υπόψη ότι στο εξωτερικό το ελληνικό σχολείο λειτουργεί το σαββατοκύριακο. Αυτός είναι ο ελληνισμός της διασποράς και καλό θα ήταν τα ΜΜΕ να μην ωραιοποιούν καταστάσεις που κανένα δεν ωφελούν παρά τους λίγους που προσπαθούν αντί να θυλάγουν σκοπιά στις επάλξεις των Θερμοπύλων. Μια μαγνητοσκοπημένη ομιλία μου έχει ήδη σταλεί στα ΜΜΕ του κράτους.

Περνώ τώρα στο άλλο θέμα μου. Την Επανάσταση των παροικιών. Οραμα αρχικά, αλλά που μετά ξεκίνησε να παίρνει σάρκα και οστά με την Εκκλησία όπως πάντα ΑΡΩΓΟ. ΕΠΑΝΑΔΡΩΣΗ είναι το λάβαρο της Επανάστασης, αντίστοιχα με τους Διδασκάλους του Γένους. Οι πληροφορίες θέλουν τη δημιουργία Σχολής στην Αλεξάνδρεια από το Σεπτέμβριο Πατριαρχείο με πρωταγωνιστή τον Μακαριότατο Θεόδωρο τον Β'. Με τον ίδιο τρόπο και με προσωπική μου έρευνα μπορεί να ξεκινήσει και στα σχολεία μας ξεκινώντας επίσης στην Αλεξάνδρεια. Στο θέμα αυτό θα επανέλθω με σχετική ομιλία μου προσεχώς. Η ουσία είναι μια και μοναδική τα σχολεία πρέπει να επιζητήσουν ΕΛΛΗΝΙΚΑ. Ο αγώνας είναι δύσκολος αλλ' όχι μάταιος. ΙΣΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ είναι το άλλο επίμαχο θέμα. Μια ζωή τα ελληνόπουλα του εξωτερικού αποτελούν την εξαίρεση των κανόνων και των ευεργετημάτων που απολαμβάνουν οι συμμαθητές της Πατρίδας. Δεν θέλω με καμιά πρόθεση να αγνοήσω τις θυσίες της για τον ελληνισμό του εξωτερικού, αλλά καμιά φορά κάποιο παράπονο μας δίνει θάρρος να το εκφράσουμε γνωρίζοντας ότι και μέριμνα και στοργή πάντοτε από την μητέρα πατρίδα υπάρχει... Είναι το θέμα της ξενόγλωσσης παιδείας, που εδώ στην Αίγυπτο τα αγγλικά είναι βασικά για τις σπουδές των μαθητών μας. Με δύο λόγια και με την φροντίδα της ακούραστης υπουργού μας το Κρατικό Αγγλικής θα μπορούσε να συμπεριληφθεί στην Εξεταστική επιτροπή που κατά μήνα Ιούνιο έρχεται στο Κάιρο για τα λοιπά μαθήματα και να μπορούν και τα υπόλοιπα παιδιά Γυμνασίου- Λυκείου να εξεταστούν για τα πτυχία αυτά.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Του Γιάννη Φουρτούνα

6-7

ΜΟΡΦΕΣ: Ο Καβάφης ποιητής κλειστού χώρου

8-10

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Γράφει ο καθηγητής Δανιήλ Σπάρταλης

13-15

Εργασίες μαθητών της Β' Λυκείου

Θέμα: ΜΜΕ ΚΑΙ ΒΙΑ

18-21

ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Εκδηλώσεις και εκδρομές της Αμπετείου Σχολής 2007

23-27

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Γ. Δροσίνης 1924

29-31

ΕΔΩ ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ

Εκθέσεις μαθητών της Αμπετείου Σχολής 1957

32-39

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Εκδηλώσεις και ανακοινώσεις του Συλλόγου Αμπετειανών Αθήνας.

40-42

Τριμηνιαίο Περιοδικό του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

Εκδότης : Νικόλας Βαδής
Πρόεδρος Συλλόγου Αμπετείου Σχολής
Καλλιτεχνικός Διευθυντής: Ατεφ Νάκλα

Αρχισυντάκτης: Γρηγόριος Παπαφωτίου

Επιμέλεια: Νικόλας Βαδής, Σμάρω Βογιατζή

κάδος

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ Ε.Π.Κ.Σ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ

Από Γρ. Παπαφωτίου

Την Παρασκευή 16 του μήνα Μαρτίου, μια ξεχωριστού ενδιαφέροντος και μεγίστης σημασίας για την ομογένεια ομιλία έλαβε χώρα από τον καθηγητή και επίτιμο σχολικό Σύμβουλο Γρ. Παπαφωτίου.

Τον ομιλητή παρουσίασε η κ. Ζ. Αλιμπέρτη επίτιμος εκπαιδευτικός της Α/βάθμιας εκπ/σης κα μέλος του Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου με μια σύντομη αναφορά στο θέμα της βραδιάς «Θρησκεία- Παιδεία- Διασπορά». Συνέδεσε αυτά τα 3 αξιώματα με την αλληλεπίδραση το ένα προς το άλλο και κατόπιν έδωσε το λόγο στον ομιλητή.

Με ένα καλωσόρισμα από καρδιάς άνευ προσφωνήσεως λόγω του προχωρημένου της ώρας, ο κ. Παπαφωτίου αναφέρθηκε στο θαύμα της ζωής που πορεύεται στην αθανασία και κατά τη θρησκεία στην αθανασία της ψυχής κατ' ακολουθία.

Την ομιλία του ο ομιλητής αφιέρωσε σε ένα πλαίσιο αξιών ύστερα από ειδική μελέτη και επιλογή αποτελούμενο από 22 σημεία τα οποία πρόβαλε επί οθόνης φωτεινού πίνακα και το διένειμε ταυτόχρονα μαζί με το περιοδικό Κάδμος το περιοδικό που κυκλοφορεί ανά δίμηνο στην ομογένεια και στην διασπορά.

Το πλαίσιο παρατίθεται κατωτέρω και χωρίζεται σε 3 μέρη παρουσιάσεως. Το πρώτο μέρος αφορά την αποψινή εσπερίδα ομιλίας. Τα άλλα δύο θα αποδοθούν σε ημερίδες πλαισιωμένες σε πάνελ στο προσεχές μέλλον με την παρουσία συμπληρωματικών ομιλητών.

Το πλαίσιο είναι το εξής:

1. Αφιέρωσε τα έργα σου στον Κύριο και αι βουλές σου θα στερεωθούν. Παροιμίες
2. Πολυπαθής αλλ' αθάνατος του Ελληνικού Έθνους Ψυχή, εύρε άσυλον εις τα ιερά της Ορθοδόξου Εκκλησίας τεμένη... ΔΙΟΝ. ΘΕΡΕΙΑΝΟΣ.
3. Δίψασε για το Χριστό για να σε μεθύσει με την αγάπη του. ΙΣΑΑΚ Ο ΣΥΡΟΣ.
4. Λύτρωσέ με από συκοφαντίας ανθρώπων και φυλάξω τας εντολάς Σου. ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ.
5. Εάν χάσωμε την Ορθοδοξία μας, θα χάσωμε

Ο κ. Γρ. Παπαφωτίου στην ομιλία του.

και την ελευθερία μας. ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ, 6. Παντού και σ' όλους κέρασα αγάπη, το μίσος προσφορά δεν θα το κάνω. Ορκίζομαι στο όνομα του Πλάστη για όλους και για έναν θα πεθάνω. ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΒΑΡΒΕΡΗ.

7. Ας εγείρονται τα κύματα δε μπορούν να βουλιάζουν το πλοίο του Ιησού.

Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

8. Όταν ο Θεός είναι μαζί μας ποιος θα είναι εναντίον μας. ΒΙΒΛΟΣ

9. Δεν είναι κάτι δίκαιον, διότι είναι νόμος, αλλά πρέπει να είναι νόμος διότι είναι δίκαιον. ΜΟΝΤΕΣΚΙΕ

10. Η βία ενεργεί με τυφλή δουλικότητα, κι όχι με ελεύθερη θέληση. ΤΟΜΣΟΝ

11. Απ' όλες τις αδικίες η μεγαλύτερη είναι εκείνη που γίνεται εν ονόματι του νόμου. ΕΝΣΤΑΝΤΖ.

12. Χάραξε τ' όνομά σου στην πέτρα που δεν σπάζει, και πίες νερό από τις μνήμες που σταλάζει. ΠΑΡΟΙΜΙΑ

13. Το περιττό των πλουσίων είναι το περίσσευμα των πτωχών. Ι. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ

14. Τα έργα των δικαίων ανθούν και μοσχοβολούν πάνω στους τάφους τους. ΠΛΑΤΩΝ

15. Όταν ο λαός εξεγείρεται και παραδίδεται στην οργή του, είναι μια φλόγα σφοδρή που μάταια προσπαθεί κανείς να σβήσει. ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ

16. Από τις αντιθέσεις και συγκρούσεις τον γνωμών αναπηδά η αλήθεια. ΜΠΑΛΖΑΚ
17. Αγριότερο θηρίο από τον άνθρωπο δεν υπάρχει, όταν κατέχει δυνάμη ίση με τα πάθη του. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ

18. Οι υψηλές θέσεις είναι όπως οι ποταμίδες. Δύο ειδών ζώα μπορούν ν' ανεβούν στην κορυφή τα ερπετά και οι αετοί. ΤΕΝΝΥΣΟΝ

19. Σοφία υπάρχει μόνο στην αλήθεια. ΓΚΑΙΤΕ

20. Όσοι έχουν παράθυρο προς τον Ουρανό βλέπουν κάθε μέρα κι ένα διαφορετικό βασίλειο. ΠΑΣΚΑΛ

21. Η σκιά ακολουθεί αυτούς που περπατούν κάτω από τον ήλιο και ο φθόνος αυτούς που περπατούν κάτω από τη δόξα. ΣΩΚΡΑΤΗΣ

22. Η τελευταία ευχαρίστηση της ζωής μας είναι η συναίσθηση ότι εκτελέσαμε το καθήκον μας. ΧΑΖΑΙΤ

Εν συνεχεία ο ομιλητής εστίασε την ομιλία του στη χρήση και μετάδοση της ελληνικής γλώσσας σαν ένα από τους βασικούς πυλώνες για την επιβίωση και αναγέννηση του ελληνισμού στην Αίγυπτο. Αναφέρθηκε στην επάνδρωση των σχολείων σαν δικό του όραμα που το έχει ήδη σαν δικό μου όραμα που το έχει ήδη συζητήσει και ερευνά στην Ελλάδα.

Συνέχισε με την ελληνοποίηση των φιλελλήνων με την ελληνομάθεια τόσο στα πανεπιστήμια της Αιγύπτου όσο και στα Ελληνικά Πολιτιστικά της Κέντρα και όχι μόνο γιατί όχι και στο αγγλόφωνο-αραβόφωνο σχολείο της Αμπετείου, της Σχολής του Γένους όπως κάποτε την αποκάλεσε ο Παναγιώτατος Αθηναγόρας κατά τη διάρκεια επισκέψεώς του στο Κάιρο. Επί τη ευκαιρία αναφέρθηκε στον κ. Συντονιστή Δρα Α. Καρατζά ο οποίος μάχεται πραγματικά για την ελληνομάθεια στην Αίγυπτο, χαρακτηριστικά είπε: «είναι ένας αξιόλογος εκπαιδευτικός αγκάλιασε τον και στήριξε τον στο δύσκολο έργο του...».

Συνεχίζοντας ο ομιλητής αναφέρθηκε στα προβλήματα θρησκείας στις οικογένειες μικτών γάμων καθώς και στη γλώσσα που χρησιμοποιούν οι μαθητές μόλις τελειώσει το

Ο Πρόεδρος κ. Απόλλων Βλάχος παρασημοφορεί τον κ. Βαδή.

Η κ. Ζ. Αλμπέρτη παρουσιάζει τον ομιλητή.

μάθημα στην τάξη. Δυστυχώς δεν είναι η ελληνική και αυτό θλίβει και προβληματίζει τους πάντες.

Με τη δέσμευση του ο κ. Παπαφωτίου να συνεχίσει αυτό το μεγίστου ενδιαφέροντος θέμα Θρησκεία- Παιδεία- Διασπορά έκανε μια σύγκριση Αγγλίας- Γερμανίας- Αμερικής προς συζήτηση στα επερχόμενα πάνελ.

Η ομιλία έκλεισε, όπως πάντα συνηθίζει ο ομιλητής, με την Εκκλησία σαν το βασικό στήριγμα για την παρουσία του ελληνισμού και αναβίωσή όπως έγινε και με τα 400 χρόνια σκλαβιάς και τους Διδασκάλους του Γένους.

Την ομιλία τίμησαν με την παρουσία τους: ο αιδεσιμώτατος πατήρ Γ. Αθανασίου, ο αντδρος της ΕΚΚ Ν. Βαδής μετά της συζύγου του, κ. Ιουλίας Βαδή, ο Μορφωτικός ακόλουθος της Ελληνικής Πρεσβείας κ. Ι. Μελαχροινούδης, η αντδρος της Μαρίας Αιγυπτίας κ. Ε. Θηραίου, τον ειδ. Σύμβουλο της ΕΚΚ κ. Ντ. Γεωργίου, ο πρόεδρος του

Πνευματικού Κέντρου κ. Α. Βλάχο μετά της συζύγου του κ. Λεύκας Βλάχου και του ΔΣ του Κέντρου, ο κ. Δεσποίνης, η κ. Α. Ποντικίδου μέλος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων της Α/βάθμιας εκπ/σης, ο κ. Ι. Γενειατάκης και άλλοι εκλεκτοί πάροικοι ομόγενείς.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τον Γ. Φουρτούνα κοπτολόγο

Κατ' αρχάς πρέπει να ερμηνεύσουμε το επίθετο «κοπτική» αν και για όλους που ασχολούνται με την Αίγυπτο είναι γνωστό τι αντιπροσωπεύει. Η λέξη «κόπτης» σημαίνει ο «αιγύπτιος» κι άρα κοπτική εκκλησία είναι η αιγυπτιακή εκκλησία. Είναι μεγάλη παρανόηση να θεωρείται ότι κοπτικές εκκλησίες είναι οι λεγόμενες ανατολικές εκκλησίες, δηλαδή η αιθιοπική, η συριακή, η αρμενική, η ινδική του Μαλαμπάρ και φυσικά η αιγυπτιακή, για τον απλούστατο λόγο ότι η λέξη «κοπτικός» έχει πρωτίστως και κυρίως εθνική σημασία. Η αλήθεια είναι ότι οι προαναφερθείσες εκκλησίες μη αποδεχόμενες την 4^η οικουμενική σύνοδο ακολούθησαν τον δικό τους ξεχωριστό δρόμο σε μία πολύ ευαίσθητη περιοχή, σαν αυτή της Μέσης Ανατολής. Η γλώσσα τους δε ονομάζεται κοπτική, γιατί είναι

Ο Πατριάρχης των Κοπτών Σενούτα.

η γλώσσα των Κοπτών, των αιγυπτίων δηλαδή χριστιανών, που ομιλείτο και εγγράφετο στην Αίγυπτο από τον 3^ο αι. μ.Χ. και παρά την αραβική κυριαρχία διατηρήθηκε ως γλώσσα του λαού μέχρι και τον 11^ο αι. Χαρακτηριστικό γνώρισμα της κοπτικής είναι ότι χρησιμοποιεί το ελληνικό αλφάβητο, διατηρώντας και 7 φωνητικά στοιχεία της δημοτικής. Η δημοτική είναι εξέλιξη της ιερογλυφικής και της ιερατικής γραφής, παρουσιάστηκε όμως ως νέα γλώσσα από την εποχή που προσέλαβε τη μεγαλογράμματο ελληνική γραφή.

Οι σχέσεις της Αιγύπτου με τον εβραϊκό λαό είναι πολύ παλαιές από την εποχή που ο πατριάρχης Αβραάμ επισκέφτηκε την χώρα του Νείλου και και από την εποχή του Μωυσή όταν έλαβε χώρα και η έξοδος των Εβραίων και το θαύμα με το οποίο διέφυγαν στην έρημο του Σινά και εν συνεχεία μετά από ταλαιπωρία πολλών χρόνων έφθασαν στη γη της επαγγελίας. Θεωρείται επίσης θεοβάδιστος καθόσον λόγω του διωγμού από τον Ηρώδη κατέφυγε η αγία οικογένεια στην φιλόξενη γη της Αιγύπτου. Από τα πρώτα χρόνια του χριστιανισμού θεωρείται

επίσης ότι έφτασε εδώ ο απόστολος Μάρκος ο οποίος και ίδρυσε την εκκλησία της Αλεξάνδρειας. Η Αλεξάνδρεια ήδη από τα ελληνιστικά χρόνια του Μ.Αλεξάνδρου ήταν η πρωτεύουσα του κόσμου με μεγάλη φιλοσοφική και θρησκευτική παράδοση, με πανεπιστήμια, σχολές, τη περίφημη βιβλιοθήκη της, ενώ με την έλευση του χριστιανισμού αναδείχθηκε σε ένα από τα σπουδαιότερα κέντρα της νέας θρησκείας με ιδιαίτερη σχολή και θεολογική παράδοση, με τα πρώτα ενδοχριστιανικά κινήματα, από κεί ξεκίνησε άλλωστε η πρώτη μεγάλη αίρεση του αρειανισμού, καθώς επίσης και οι γνωστικοί. Αναδείχθηκαν οι μεγάλες μορφές των ιεραρχών Κυρίλλου και Αθανασίου, Πατριαρχών Αλεξάνδρειας ως επίσης του Κλήμεντα και του Ωριγένη. Επίσης η αιγυπτιακή γη πρόσφερε στην ανθρωπότητα τους πρώτους

μοναχούς και ασκητές και τα μεγάλα αναστήματα του Μ. Αντωνίου, του Βαρσανουφίου, του Μακαρίου του Μεγάλου, του οποίου την εικόνα δημοσιεύουμε, του Παισίου κ.α. Συγχρόνως η Αλεξάνδρεια και κατά συνεκδοχή όλη η Αίγυπτος έγινε το θέατρο μεγάλων αναταραχών της εκκλησίας με κοινωνικές προεκτάσεις ίδια με την περίπτωση της αίρεσης του Αρείου. Το αποκορύφωμα αυτών των κοινωνικών αναταραχών και των θρησκευτικών ερίδων έλαβε χώρα το 451 μ.Χ. όταν με τη δημιουργία του τότε ονομαζομένου μονοφυστικού προβλήματος έγινε η τελική και μοιραία ρήξη με το Βυζάντιο και την υπόλοιπη εκκλησία, με την καταδίκη του Διοσκούρου στην οικουμενική σύνοδο της Χαλκηδόνας. Έκτοτε η εκκλησία της Αιγύπτου ακολούθησε το δικό της δρόμο που και με την επελθούσα εν τω μεταξύ κατάκτηση της Αιγύπτου υπό των Αράβων την απομόνωσε τελείως από την υπόλοιπη χριστιανοσύνη. Η κοπτική εκκλησία όμως δεν ήταν μόνη όλο αυτό το διάστημα καθώς υπάρχουν όπως και τις έχουμε προαναφέρει άλλες 4 εκκλησίες που δεν δέχονται την 4^η οικουμενική σύνοδο

αποκαλούμενες προχαλκηδόνιες ή ανατολικές εκκλησίες.

Τις τελευταίες όμως δεκαετίες ξεκίνησε ένας πολύ ωφέλιμος διάλογος με την ελληνική εκκλησία κατά την διάρκεια του οποίου διαπιστώθηκε ότι δεν φαίνεται να υπάρχουν δογματικές διαφορές μεταξύ των δύο εκκλησιών αλλά τα περισσότερα εκ των γεγονότων που συνετέλεσαν στην απομάκρυνση μεταξύ τους οφείλονταν σε έλλειψη κατανόησης και στην επιφυλακτικότητα που υπήρχε λόγω του προβλήματος της γλώσσας και της δυσκολίας έκτοτε οιασδήποτε επαφής. Και οι μεν Κόπτες θεωρούσαν τους Έλληνες ως νεστοριανίζοντες οι δε τους άλλους ως μονοφυσίτες. Η ιστορική έρευνα όμως διαπίστωσε πολλά, ως επί παραδείγματι ότι ο Διόσκουρος καταδικάστηκε από την σύνοδο της Χαλκηδόνας όχι για αίρεση, αλλά για μη κανονική προσέλευση, ως επίσης και ότι στην κοπτική δεν υπάρχουν οι λέξεις της δογματικής ορολογίας ομοούσιος, φύσις, προσωπικότητα, υπόστασις κι επομένως δεν πρόκειται για πραγματική διαφορά αλλά για θρησκευτική επικάλυψη κοινωνικο-πολιτικών ζητημάτων. Οι αιγύπτιοι χριστιανοί έχοντας μεγάλες διαφορές με την κεντρική εξουσία του Βυζαντίου και αντιτασσόμενοι στο γι αυτούς εξοντωτικό φορολογικό σύστημα προέβησαν σε επαναστατικά κινήματα και σε εκκλησιαστική ρήξη τέλος με την κεντρική εξουσία. Αλλά και με τους Αραβες προέβησαν σε εξεγέρσεις χωρίς όμως αποτέλεσμα, με τους χριστιανούς να κατέχουν την πλειοψηφία της χώρας κατά τον 9^ο αι. ενώ κατά τον 12^ο - 14^ο αι σταθεροποιήθηκε η σημερινή κατάσταση κατά την οποία οι χριστιανοί είναι περίπου το 10% του πληθυσμού. Η βάση, το λίκνο και η πηγή του κοπτικού χριστιανισμού είναι η άνω Αίγυπτος, δηλαδή η περιοχή μεταξύ των πόλεων Ελ Μίνια και Ασιούτ. Η ζωή των χριστιανών της Αιγύπτου περιστρέφεται γύρω από το Κοπτικό Πατριαρχείο που τώρα βρίσκεται στην Αμπασία και όπου κάθε Τετάρτη ο πατριάρχης Σενούδα κάνει το κήρυγμα στον υπερμεγέθη ναό του αγίου Μάρκου ενώπιον χιλιάδων πιστών, υπάρχει Θεολογική Σχολή, Εκκλησιαστική Ακαδημία, Ινστιτούτα και φιλάνθρωπικά σωματεία, οι κατά περιοχές ενορίες, όπου εκκλησιάζονται οι χριστιανοί κάθε Κυριακή και Παρασκευή, υπάρχουν κατηχητικά σχολεία και

Άγιος των Κοπτών.

σχολεία διδασκαλίας της κοπτικής γλώσσας και τα Μοναστήρια της κοπτικής εκκλησίας που εκτός του Καίρου και της Αλεξάνδρειας βρίσκονται σε τρεις κυρίως περιοχές, στην ανατολική έρημο της Ερυθράς όπως του Μ.Αντωνίου και του αγ. Παύλου, στην άνω Αίγυπτο, όπως η Λευκή Μονή που ίδρυσε ο αγ. Σενούδα και η Κόκκινη Μονή και στην έρημο της Νιτρίας όπου δεσπόζουν τα μεγάλα και θαυμαστά μοναστήρια του αγ. Μακαρίου, του αγ. Παισίου, το Μπαραμούς, το Σουριέν, του οποίου παραθέτουμε φωτογραφία και του αγ. Μηνά, με τις παλαιές εικόνες, τα κοπτικά χειρόγραφα και τα ενδιαφέροντα αρχαιολογικά ευρήματα. Ο Πάπας και Πατριάρχης των Κοπτών Σενούδα ο 3^{ος}, που βλέπετε στη παρακειμένη φωτογραφία, με ιδιαίτερες διοικητικές ικανότητες, αγωνίστηκε για τον εκσυγχρονισμό της δομής της κοπτικής εκκλησίας καθώς και την ανασυγκρότηση του φιλάνθρωπικού της έργου, προέβησε μιας συνόδου 90 π. Αρχιερέων και στο ενεργητικό του, εκτός του μεγάλου ιεραποστολικού έργου στην Αφρική, είναι και το ότι έχει δημιουργήσει νέες επισκοπές και μητροπόλεις σ' όλο τον κόσμο με τον διασκορπισμό των κοπτών - περίπου 10 εκατομμυρίων - τις τελευταίες δεκαετίες σε όλες τις χώρες, ιδίως στην Αυστραλία και την Β' Αμερική.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η κοπτική εκκλησία για μας τους Αιγυπτίους καθόσον, ίδια τα τελευταία χρόνια, έγιναν πολλοί μεικτοί γάμοι μεταξύ Ελλήνων και Κοπτών και σχεδόν όλες οι οικογένειες της παροικίας μας στο Κάιρο είναι ελληνοαιγυπτιακές. Το ελληνικό Πατριαρχείο έχει δει με συμπάθεια και αγάπη την υπόθεση των Κοπτών, τους έχει παραχωρήσει πολλές εκκλησίες, μεταξύ των οποίων και τον καθεδρικό ναό του παλαιού Πατριαρχείου, έγιναν μεγάλα βήματα εκ μέρους του Πατριάρχου Παρθενίου, όπως και επί του μακαριστού Πέτρου, κατά την διάρκεια της πατριαρχείας του οποίου αναγνωρίστηκε το μυστήριο των μεικτών γάμων μεταξύ των δύο εκκλησιών και το γεγονός ως προείπαμε των μεικτών γάμων κάμει την κοπτική εκκλησία να παίζει ένα πολύ σημαντικό ρόλο στη ζωή μας εδώ στην Αίγυπτο, η δε προσέγγιση,

αλληλογνωριμία και αλληλοποστήριξη μεταξύ των δύο λαών πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει τα μέγιστα στην αγαστή συνύπαρξη και την επί κοινή ωφέλεια συνεργασία σε πολιτιστικό, κοινωνικό και διαθρησκευτικό επίπεδο.

Το Μοναστήρι στο Ουάντι Νατρών.

Ο ΚΑΒΑΦΗΣ, ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΧΩΡΟΥ

Του Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου

Β' ΜΕΡΟΣ

ΜΟΡΦΕΣ

Ο κόσμος του είναι η πολιτεία. Η Αλεξάνδρεια. Η Αντιόχεια. Οι μεγάλες ελληνιστικές πρωτεύουσες της Ανατολής, που ζουν μέσα του σαν ιστορία, σαν παράδοση, σαν ύψος. Αυτό το πλήθος που ονειρεύεται και που ακολουσταινεί. Που γυμνάζεται στα στάδια, στους ρητορικούς λόγους, στις φιλοσοφικές ακροβασίες και στα συμπόσια. Που μηχανορραφεί από ανία. Που δεν ξέρει πια να πολεμήσει, γιατί έμαθε να γεύεται, σταλαματιά, με σοφία και πάθος, την ηδονή της ζωής. Ο Καβάφης γεφυρώνει την ιστορία με την καθημερινή πραγματικότητα, γεμίζει τους δρόμους της πολιτείας γυμνά όνειρα, γεμίζει την Αλεξάνδρεια με τους νεκρούς, που ολοζώντανους τους ανασταίνει από τους τάφους τους, ιδανικούς μέσα στην ομορφιά τους, μέσα στα νιάτα τους. Μα, ενώ η φύση υποβάλλει την αίσθηση της αφθαρσίας, με τους αδιάκοπους ξαναγεννημούς της, η πολιτεία, όσο και να πασκίσει ο ποιητής διαφορετικά να τη δει, είναι ένα μικρό ανθρώπινο τρόπαιο, που ο χρόνος το μεταλλάζει, το προσπερνά. Οι γειτονιές, τα σπίτια, οι δρόμοι πεθαίνουν. Οι άνθρωποι σέρνουν τα κουρασμένα τους γεράματα ανάμεσά τους. Ένας άνεμος φθοράς φυσάει στα πολυθρόνβα σταυροδρόμια. Ο ποιητής

αισθάνεται, ολοένα και περισσότερο, πως κάτι πεθαίνει ολόγυρά του, πως είναι αυτός ο ίδιος που πεθαίνει. Και συμμαζώνεται σε μια κόχη, σε μίαν αγκωνή. Ολάκερη η πολιτεία είναι πια για την κουρασμένη ψυχή του αυτή η κόχη, που την καταδυναστεύουν σμάρι οι θύμησες. Σ' ένα από τα πρώτα του ποιήματα, με τον τίτλο «Ένας γέρος», που επηρεασμένο θέλησε να το αποδείξει ο Τίμος Μαλάνος, από ανάλογο σύνθεμα του Jean Lahor, ο Καβάφης το προαισθάνεται αυτό το κατάντημα. Για πρώτη φορά στην ποίησή του κυρίαρχη θέση το θέμα «γεράματα»- εν από τα θέματα που μπορεί να πει κανείς πως πρόκειται να τον καταδιώξουν, καθώς είναι, άλλωστε, φυσικό σε ιδιοσυγκρασίες δοσμένες ολότελα στη λαχτάρα της ζωντανής ύπαρξης:

Στον καφενέλιον του βοερού το μέσα μέρος
σκυμμένος στο τραπέζι κάθετ' ένας γέρος
με μίαν εφημερίδα εμμέρος τον, κυρίς συντροφιά

Και μες στην άθλιων γρατεινών την καταφρόνια
σκέπτεται πόσο λίγο χάρηκε τα χρόνια
που είχε και δύναμη και λόγο κ' εμορφιά

Ξέρει που γέρασε πολύ το νιώθει, το κοιτάζει.
Κ' έν τούτοις ο καιρός που ήταν νέος μοιάζει
σαν χτες. Τι διάστημα μικρό, τι διάστημα μικρό.

Μα αθ' το πολύ να σκέπτεται και να θιμάται
ο γέρος εταλίσθηκε. Κι ασκοιμάται
στον καφενέλιον ακοιμητισμένος το τραπέζι.

Είναι ένας γέρος μοναχικός, «χωρίς συντροφιά», καταφρονεμένος μέσ' στ' άθλια γηραιά του, ξεγελασμένος απ' τον καιρό, που προσπέρασε τη δύναμη του και την εμορφιά του, χωρίς να το νιώσει. Ο γέρος αυτός είναι πικρά μετανοιωμένος. Μα όχι για τις αμαρτίες του, για τα λάθη που έκαμε, όχι. Είναι πικρά μετανοιωμένος, γιατί εμπιστεύθηκε στη φρονιμάδα του και βάσταγε τις ορμές του και θυσίαζε τη χαρά του. Και τώρα «την άμυαλη του γνώσι- καθ' ευκαιρία χαμένη την εμπαιζει». Ένας γέρος πέρα για πέρα καβαφικός- κι ας ξεκίνησε από το ποίημα του Lahor, αν ξεκίνησε, γιατί πολύ συχνά οι παράλληλες εμπνεύσεις των ποιητών φέρνουν σε αδιέξοδο τη φιλέρευνη ικανότητα των κρισογράφων.

Η «πολιτεία» στο έργο του Καβάφη είναι η Αλεξάντρεια, σχεδόν μόνο η Αλεξάντρεια, «η πόλις η διδάσκαλος, η πανελλήνια κορυφή,- εις κάθε λόγο, εις κάθε τέχνη η πιο σοφή». [«Η δόξα των Πτολεμαίων», 1911]. «Αγαπούσε» γράφει ο Γιάγκος Πιερίδης, «τους δρόμους και τα σπιτάκια της Αλεξάντρειας, όχι μόνο για την ιστορική σημασία που μπορούσαν να έχουν, αλλά προ πάντων γιατί πέρασε μέσα σ' αυτά τα πρώτα χρόνια της «ταραγμένης νεότητός του»... Αλλά τα βαθύτερα αίτια της επιμονής του να μη ταξιδεύει τα βρίσκουμε στο δραματικό του ποίημα «Η πόλις». Ποιος ο λόγος του ταξιδιού! Έτσι που τη ζωή του ρήμαζε στην κόψη εκείνη της Αλεξάντρειας, τη χάλασε σ' όλη τη γη.

«Δυναμιμμένος με θεωρία και μελέτη,
εγώ τα θάθη μου δεν τα φοβούμαι σα δειλός.
Το σώμα μου μες στες πόνες θα δύνω,
στες αθολαύσεις τες ονειρευμένες,
στες τολμηρότερες ερωτικές εωιθυμίες,

Είν' ένας γνήσιος Αλεξαντρινός ο Μυρτιάς, κι ας έρχεται από τη Συρία, «αν μέρει εθνικός, εν μέρει χριστιανίζων». Η ομολογία του είναι η ομολογία του Καβάφη με κατακλείδα τη στερνή ελπίδα, πως δε θάχανε ολότελα την

Αλλά η μέρα ήτανε ζεστή και ψοιητική,
ο ουρανός ένα γαλάζιο ανοικτό.
Το Αλεξανδρινό Γυμνάσιο ένα
θριαμβικό κατόρθωμα της τέχνης,
των ανλικών η ψολιτέλεια έκτακτη,
ο Καισαρίων όλο χάρις κ' εμορφιά
(της Κλεοπάτρας νιός, αίμα των Λαγιδών)

Τίποτα καινούργιο, καμιά συγκίνηση - τι συγκίνηση! - δεν έχει να του δώσει το ταξίδι. Η Αλεξάντρεια- το ήξερε καλά, - θα τον ακολουθούσε παντού». Μα δεν είναι μονάχα, καθώς νομίζω τουλάχιστο, ένας τέτοιος απελπισμός η αφορμή της ακινησίας του. Είναι και μια θετική, γόνιμη και πλουσιόδοχη αγάπη: *Αποχαιρέτα την, την Αλεξάντρεια που χάνεις. «Απολείπειν ο θεός Αντώνιον»*

Η λέξη «Αλεξάντρεια» στο στίχο τούτο και στον παράλληλό του, τον προηγούμενο:

...αποχαιρέτα την, την Αλεξάντρεια που φεύγει
αποτελεί την έκφραση τέτοιας αλγεινής περιπάθειας, που αν τίποτες άλλο δεν ξέραμε για τον Καβάφη, θα μπορούσαμε αδίστακτα να υποθέσουμε, πως ένα όνειρο κι ένας πόθος αβάσταχτος κυματίζει στα μάτια του ποιητή μπροστά στ' όραμα της πολιτείας που στάθηκε κάποτε στο πρόσχαρο κέντρο ενός βίου χωρίς τύψη και χωρίς χάλινάρι. Η Αλεξάντρεια για τον Καβάφη περισσότερο από ιστορία και παράδοση, από αρχαιότητα και πραγματικότητα ζωντανή, είν' ένα σύμβολο, ένας τρόπος ζωής, που θα ήθελε να ήταν ο τρόπος του, που σχεδόν ήταν ο τρόπος του. Στο ποίημα «Τα επικίνδυνω» (1911) ο Μυρτιάς, «Σύρος σπουδαστής στην Αλεξάντρεια επί βασιλείας αυγούστου Κωνσταντός και αυγούστου Κωνσταντίου», διατυπώνει επιγραμματικά αυτή την ηδονοθηρική βιογραφία. Με το στόμα του μιλεί ο Καβάφης:

στες λάγνες τον αίματός μου ορμές, χωρίς
κανέναν φόβο, γιατί όταν θέλω-
και θάκω θέληση, δυναμιμμένος
ως θάμαι με θεωρία και μελέτη-
στες κρίσιμες στιγμές θα ξαναβρίσκω
το πνεύμα μου, σαν φριν, ασκητικό».

πνευματικότητά του, την ψυχική του εγρήγορση, μέσα στη θάλασσα του πάθους, μέσα στην ολοκληρωτική του παράδοση στο νόμο του κορμιού, που είναι ο νόμος της φθοράς. Η ηδονή και η χλιδή:

κ' οι Αλεξανδρινοί έτρεχαν για στην εορτή, κι
ενθουσιάζονταν, κ' επενφηνούσαν
ελληνικά, κ' αιγυπτιακά, και ψοιοι εβραϊκά,
γοπτευμένοι με τα' υραίο θέαμα-
μ' όλο ψον θέβαια ήψευραν τι άζίζαν αυτά,
τι κούφια λόγια ήσανε αυτές η βασιλείες.
«Αλεξανδρινοί βασιλείς», 1912

Αυτό το σύμμαχο πλήθος, το πολύφυλο, το πολύγλωσσο, το πολύμαθο, αυτό το πλήθος που μετεωρίζεται αναποφάσιστο ανάμεσα σε παλιές και καινούριες θρησκείες και πλάθει με την ατομική του διάθεση τον κανόνα του, γιατί έχει σπάσει τις πλάκες του νόμου, αυτό το πλήθος που κατέχει τη σοφή τέχνη να γεύεται λαιμαργα τη χαρά της ζωής, βρίσκεται μέσα στην καρδιά

του Καβάφη. Το επίθετο «Αλεξανδρινός» είν' ένας κόσμος ολάκερος: τα νιάτα, η ομορφιά, το πάθος της ηδονής, η παιχνιδιάρικη φιλοσοφία και πεισιθάνατη μαζί, επικούρεια και στωική, εκλεκτική και στο βάθος αμέριμνη, χωρίς σταθερούς προσανατολισμούς, χωρίς αμετακίνητα κριτήρια, η πολυτέλεια κι ο θερμός ήλιος της Αφρικής.

«Παιδί αλεξανδρινό, είκοσι φέντε χρόνων»

Ήταν, σαν φέθανε, ο ωραίος Ειρήν. «Παιδί αλεξανδρινό». Δε χρειάζεται άλλος προσδιορισμός. Ίσως και εκείνο το «είκοσι φέντε χρόνων» να φερισσεύει. Ο Σελευκίδης

Δημήτριος

... αμέσως φρόσφερε στον Πτολεμαίο

ενδύματα ολοσφόντρα, διάδημα λαμυρό,

βαρύτιμα διαμαντικά, πολλούς

θεράποντας και συνοδούς, τα πιο ακριβά του άλογα,

για να φαρνισιασθεί στη Ρώμη καθύς φρέσκει,

σαν Αλεξανδρινός Γραικός Μονάρχης.

«Η δυναστεύσεια του Σελευκίδου» 1915

Ο Καβάφης αισθάνεται ψυχόρμητη αγάπη στην πολυτέλεια. Ένας «Αλεξανδρινός Γραικός μονάρχης» δε μπορούσε παρά ν' αχτινοβολεί σε μια αποθέωση μεγαλείου. Σε μια τέτοια εποχή, σε μια τέτοια πολιτεία η λιτότητα γίνεται φτώχεια και στέρηση και παιδεμός. Για τούτο κι «ο Λαγίδης που ήλθε για την επαιτεία,- ήξερε τη δουλειά του και τ' αρνήθηκε όλα».

*Ο Ιασής, της μεγάλης ταύτης πόλεως
ο έφηβος ο φημισμένος για ομορφιά,
δοσμένος στην ακολασία και σκοτωμένος από
την κατάχρηση, δε βρίσκει άλλη δικαιολογία
του πάθους παρά μονάχα το ότι γεννήθηκε, το
ότι έζησε στην Αλεξάνδρεια:*

Διαβάτη,

*Αν είσαι Αλεξανδρεός, δεν θα επικρίνεις. Ξέρεις
την ορμή
του βίου μας, τι θερμην έχει τι ηδονή υπερτάτη.*

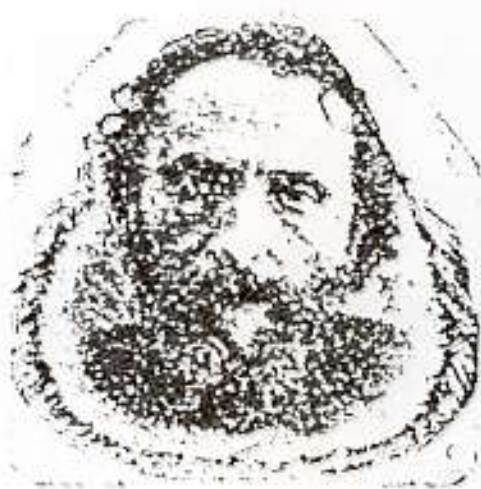
«Ιασή τάφος» 1917

Ο ποιητής Ραφαήλ προσκαλείται να συνθέσει λίγους στίχους «Για τον Αμμώνη που πέθανε 29 ετών, στα 610». Μα θα πρέπει οι στίχοι του «έτσι να γραφούν- που νάχουν» «από τη ζωή μας μέσα των,- που κι ο ρυθμός κι η κάθε φράσις να δηλούν- που γ' Αλεξανδρινό γράφει ο Αλεξανδρινός».

Δε νομίζω πως χρειάζονται περισσότερα παραδείγματα. Η ελληνιστική, η ελληνορωμαϊκή, η προχριστιανική Αλεξάντρεια είναι η «πολιτεία» του Καβάφη. Ο ελληνισμός του, το σημειώσαμε ήδη, είναι ο ελληνισμός της Ανατολής. Κα τούτο ίσια ίσια κι η αθηναϊκή ακμή μόλις που αχνοζωγραφίζεται, με κάποιο δέος, με κάποια αδιαφορία στους στίχους του.

Συνεχίζεται

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΡΔΟΝ ΒΥΡΩΝΑ

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Σ Σ Ο Υ Ρ Η Σ

Ἄστρον αἰοῦ ἀνέτειλες σπιν ῥάκη καὶ τὰ κίονια
κι ἐφωτοβόλησες λαμπρὸ κατὰ τὴν Οἰκουμένην,
σαν ποῖα συγγένεια κρυφά, ἀγάπη μαγεμένη
πρὸς τὴν Ἑλλάδα σ' ἐσυνεῖ αὐτὰ μικρὰ σὺν χρόνῳ.

Γιατὶ ἡ Ἑλλὰς ἐξύθνησε τὴ φλογερὴ ψυχὴ σου
κ' ἐκάρισεν αἰτοῦ φτερά σπιν ῥωπὴ ἐμωνευσὴ σου,
αὐτὴ σου πρῶτοφίλησε τὸ στόμα πρὸν κατόπι
ἐμαγεμένε μ' ἀθάνατα τραγούδια τὴν Ἑρμῶν.

Ναί, ὅταν νέος κι ἀγνωστος σπιν ποικιλιῶν τὴ σφαῖρα,
ἐτρέφες καὶ προσκύνῃσες τὴ δόλια μας μητέρα
κι ἀντίκρυνες τὴ θλιβερὴ τῆς ἐρημίας εἰκόνα
αὐτὴ τῆς σκλαβιάς τὸν ἄχαρο καὶ ἀγριο χεῖμῶνα.

Τότε ὁ πόνος ἀνοίξε τὸν τραγουδιοῦ τὴ θρύση
πρὸν ἡ μοῖραις οἱ καλόγημαῖς σου ἐκρυναν στὰ στήθη,
καὶ σαν ἀγγέλον κλάματα ὁ στεναγμὸς σου ἐκύθη,
γιατὶ θαρροῦσες ἡ Ἑλλὰς πρὸς εἶκε ξεγνηθήσει.

Μα μέσα εἰς τὴ θλίψη σου, τὴ ζάλη, τὴ λαχτάρα
δὲν ἀκόνισες τῆς λευτεριάς τὴ μακρινὴν ἀντάρα,
πρὸν πᾶν αὐτὸ τὰ ἀσφαρτὰ βουνά μας βορρολοῦσε
καὶ μέσ' αὐτὸ τ' ἀδούλωτα πειλάγη ἀντιλαλοῦσε.

Για τὴν ἀναισθησίᾳ μας λησθήθηκες κ' ἐντράπη
καταράσθηκες τὴ σκλαβιά πρὸν εἶχεν ἐρημώσει
αὐτὴ τὴ κῆρα τῆς ζωῆς, τὸν ἥλιον, τῆς ἀγάπης,
τὴ κῆρα, πρὸν ἀνάστασι στὸν κόσμον εἶχε δώσει.

Ἔτοι θαρροῦσες, κ' ἐφυγες με στήθος πικραμένο,
κ' ἐκοίταξες με δάκρυα τὸ κύμα, τὰ βουνά μας.
Ἔτοι ἡ ματιὰ μας στρέφεται σὲ μῆνιμα νιοσκαμμένο,

σου αγκάλιασε κ' έσκέπασε για πάντα τη χαρά μας.

Έφυγες μα ήτανε γραφτό να ιδής πως αναστήθηκε
εκείνη που ενόμιζες πως είχε ανασθάνει.
Γραμμένο ήτανε νεκρόν με δάκρυα να σε ράνει
εκείνη που για κάρη της το δάκρυ σου εκύθηκε.

Έφυγες στις ψοιήσεως ανέβηκες τα ύψη,
είχες καρές, είχες τιμές και δόξα και λατρεία
μα μέσα στο ψοθήρι σου η μοίρα είχε ρίψει
ένα φαρμάκι- Τη μαύρη εφορία.

Η ΖΩΗ ΜΙΚΗΤΡΙΑ

Στήθος σκληρότατα δοκιμασμένο,
ου που σαν φίδι αισθάνθηκες τον πόνο
να σφίγγει της καρδιάς σου κάθε κλώνο,
κρύο σαν σίδερο, φαρμακωμένο.

Και μέσα στον ήλιον τη μαγεία,
και μέσα στις ζωής τα θανατήρια
αγνάντενες τον χάρον τα μυστήρια
και τη καστική τον ερμηιά.

Κι ύστερα βάλι στα βουνά τα σκόπη
ένοιμωες την ουράνια ανατριχίλα,
που διώχνει αωό την πλάση τη μαυρίλα
στη λάμψη της ανατολής την ωρώτη.

Κι σκίρτησε σαν ξαναγεννημένη
αω' το μαρμάριμα της η καρδιά σου
κι έλαμψε, γέλασε η ζωή κωροστά σου,
σαν δώρο αωάντεκο ωιο μαγεμένη.

Ένα ταξίδι στην Αίγυπτο Θυρανοίξια Αγ. Αναργύρων

γράφει ο καθηγητής Δανιήλ Σπάρταλη

Στιγμές ιδιαίτερης συναισθηματικής φόρτισης έζησαν, το διήμερο 20 και 21 Ιαν. 2007, οι 30 περίπου πρώην Σουμπριανοί και φίλοι, οι οποίοι ξεκίνησαν από την Ελλάδα για ένα προσκυνηματικό ταξίδι στην Αίγυπτο.

Αλλά και η ολιγάριθμη εναπομείνασα φιλόξενη Καϊρινή παροικία των συμπατριωτών μας, που συμμετείχε ολόθερμα στις εορταστικές εκδηλώσεις.

Ιδιαίτερη, ακόμη, χαρά και συγκίνηση ενίωσαν τα μέλη του «Πανηπειρωτικού Συλλόγου Καΐρου».

Διπλή η γιορτή. Διπλή και περίσσια η χαρά. Οι Σουμπριανοί εορτάζουν τα «θυρανοίξια» του ανακαινισμένου ενοριακού τους Ναού των Αγίων Αναργύρων και οι Ηπειρώτες του Καΐρου την ετήσια πανήγυρη του προστάτου τους: του εξ Ιωαννίνων «φουστανελοφόρου» Αγίου Γεωργίου. Θερμή η πρόσκληση του προέδρου του «Πατριαρχικού Πνευματικού Κέντρου Καΐρου» Απόλλωνα Βλάχου. Ακόμη θερμότερη αποδείχθηκε η αδελφική φιλοξενία που πρόσφερε στους εκδρομείς. Τόσον σ' εμάς, που φθάσαμε από την Αθήνα και Ρόδο, όσον και στο χορευτικό συγκρότημα που προσκλήθηκε από τα Γιάννενα για να λαμπρύνει τις διήμερες εορταστικές εκδηλώσεις.

Παραμονή, Σάββατο 20 Ιαν. Απόγευμα. Μαζευτήκαμε οι εκδρομείς και μεγάλο μέρος της ελληνικής παροικίας στις ευρύχωρες αίθουσες του «Ελληνικού Κέντρου Καΐρου.» Παρόντες ο Μακαριώτατος με τη σεβασμία Συνοδεία του, οι πρέσβεις Ελλάδος και Κύπρου, η Γενική μας Πρόξενος στο Κάιρο, ο στρατιωτικός ακόλουθος, οι αντιπρόεδροι της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου, Βασίλης Σαραντινός και Νικόλας Βαδής, ο Γεν. Γραμμ. Νικόλαος Πολίτης, ο Σύμβουλος Ιωακείμ Φλεβοτομάς και άλλα μέλη του Δ. Συμβουλίου που ενδεχομένως να μην γνωρίζουμε... Πρόεδροι Σωματείων, Συλλόγων και Αδελφοτήτων καθώς

και οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί στα ελληνικά σχολεία στο Κάιρο. Η αδελφότητα των «Σκλιβανιτών» από τα Ιωάννινα έδωσε μία εξαιρετική χορευτική παράσταση με τα 30 περίπου μέλη της, άνδρες και γυναίκες που έφεραν με καμάρι τις τοπικές ενδυμασίες της Ηπείρου. Η κατάλληλη μουσική υπόκρουση και το καλλίφωνο τραγούδι τους έδωσαν ένα ξεχωριστό χρώμα στην εορταστική βραδιά και δικαιολογημένα απέσπασαν τα πολύ θερμά χειροκροτήματα των παρευρισκομένων.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί η αριστοτεχνική ικανότητα του Παναγιώτη Τζόκα, χοροδιδάσκαλου του συγκροτήματος, και του επικεφαλής των χορευτών και χορευτριών Ανδρέα Μπούρη, οι οποίοι μαζί με όλη την ομάδα έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους για να νιώσουν οι παρισταμένοι εορταστές αλλοτινές συγκινήσεις και συναισθήματα πατριωτικής έξαρσης. Ακολούθησε ο Πρόεδρος του «Πατριαρχικού Πνευματικού Κέντρου Καΐρου» Απόλλων Βλάχος.

Με σταθερή φωνή, όσο του επέτρεπε η δικαιολογημένη συγκίνηση και με πολύ θερμά λόγια καλωσόρισε όλους εμάς που ανταποκριθήκαμε στην πρόσκλησή του να παρευρεθούμε στους εορτασμούς. Ιδιαίτερα ευχαρίστησε τον Μακαριώτατο, ο οποίος έθεσε υπό την ευλογία του τις εκδηλώσεις αυτές. Έκανε μια σύντομη περιεκτική αναδρομή στην προσπάθεια ανακαινισμού της εκκλησίας των Αγ. Αναργύρων, που κατορθώθηκε χάρη στη γενναιόδωρη προσφορά της οικογένειας Κωνσταντίνου Λεβέντη, καθώς και στη δράση του «Πανηπειρωτικού». Ζεστή πολύ η ομιλία του, άγγιξε τις καρδιές όλων μας. Με ωριμά λόγια για τον καθένα πρόσφερε αναμνηστικά δώρα σε όλους τους εκδρομείς και τους προσκεκλημένους του.

Τον λόγο λαμβάνει μετά ο Πατριάρχης, ο οποίος με ζεστή προσλαλία απευθύνθηκε στην ομήγυρη και ευχήθηκε σε όλους «κάθε καλό». Συνεχάρη δε και τους συντελεστές της εκδήλωσης αυτής. Εκ μέρους των εκδρομέων ο Δ. Σπάρταλης ευχαρίστησε για την πρόσκληση και την θερμή φιλοξενία που τυγχάνουν. Ενθυμήθηκε τις αλλοτινές πολυάνθρωπες συνάξεις της τότε ακμάζουσας παροικίας μας, σ αυτές εδώ τις ίδιες αίθουσες και ευχήθηκε για μια ελπιδοφόρα συνέχιση του πνευματικού, πατριωτικού και φιλεκπαιδευτικού ρόλου και δρόμου που η σημερινή ελληνική παροικία Καΐρου καλείται να ακολουθήσει. Στο τέλος της πολύ όμορφης αυτής βραδιάς προσφέρθηκε πλούσιος «μπουφές» που ετίμησαν δεόντως όλοι οι παρευρισκόμενοι.

Κυριακή πρωί, 21 Ιαν. Ιεροπρεπέστατη και κατανυκτική η θεία Λειτουργία εις τον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων. Προεξάρχει ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ. Θεόδωρος. Πλαισιώνεται δε από τον Επίσκοπο Νιτρίας και τον ιερό κλήρο του Καΐρου. Στο αναλόγιό οι ιεροψάλτες Νίκος Κάτσικας, Γιάννης Αγιάννογλου και ο παλαιμάχος και πάντα πρόθυμος Γιώργος Βαλλάς. Δίπλα τους, οι καλλίφωνες κυρίες της ελληνορθόδοξης παροικίας μαζί με την παιδική χορωδία του «Πατριαρχικού Πνευματικού

Κέντρου» δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους.

Η συγκίνηση και η κατανύξη μεταξύ του ελληνόφωνου και αραβόφωνου εκκλησιάσματος είναι εμφανής. Οι εκφωνήσεις και δεήσεις γίνονται τότε στα ελληνικά και τότε στα αραβικά. Ένα μεγάλο μέρος των πιστών αποτελείται από νέους και νέες που προέρχονται είτε από μεικτούς γάμους, είτε ανήκουν στη Συνορθόδοξη κοινότητα.

Ξαφνικά όμως ακούγονται και δεήσεις εις την... ρωσική γλώσσα. Είναι ο Μακαριώτατος, ο οποίος εήτησε ως Έξαρχος του Πατριαρχείου στην Οδησσό για δέκα τόσα χρόνια... Εξ άλλου, σήμερα στην εκκλησία μαζί με τους έλληνες πρεσβευτές Ελλάδος και Κύπρου και των άλλων διπλωματών παρευρίσκεται και ο Ρώσος πρεσβευτής στο Καΐρο.

Ιδιαίτερη εντύπωση, επίσης, έκανε στο εκκλησίασμα η συμμετοχή ενός Μιτροφόρου Ρώσου Αρχιμανδρίτη, Λαμπρή, εξ άλλου, και εντυπωσιακή η παρουσία των «Σκλιβανιτών» από τα Γιάννενα. Άνδρες και γυναίκες ντυμένοι με τις παραδοσιακές στολές της Ηπείρου και έχοντας επικεφαλής το Λάβαρο της Αδελφότητάς τους έδωσαν μια ξεχωριστή εορταστική και πατριωτική χροιά στην ατμόσφαιρα.

Εμπεριστατωμένος ο «πανηγυρικός» που εκφωνήσε εκ μέρους των Ηπειρωτών με πάλλουσα φωνή ο θεολόγος καθηγητής Νικόλαος Ζώης, ο οποίος αναφέρθηκε και εις τα φιλόφροντα αισθήματα των Ηπειρωτών κάμνοντας ιδιαίτερη μνεία στους μεγάλους ευεργέτες του Γένους μας.

Ακολούθησε η τελετή των «θυρανοξιών». Τώρα, όλο το εκκλησίασμα ακολουθεί τον Πατριάρχη και τον ιερό κλήρο.

Προηγούνται ο Τιμιος Σταυρός με τα εξαπτέρυγα και γίνεται η περιφορά της εικόνας των Αγ. Αναργύρων εις τον αυλαιο χώρο.

Ο Ναός αδειάζει παντελώς και κλείνονται οι πόρτες. Μόνον «ένας» μένει πίσω από την κεντρική θύρα μέσα στην εκκλησία για να ερωτήσει τον Πατριάρχη την κατάλληλη ώρα. Οι στιγμές είναι άκρως συγκινητικές.

Ο Πατριάρχης κρούει με δύναμη, σχεδόν βροντοκτυπά, την ξύλινη πόρτα του Ναού.

«Άρατε πόλας οι άρχοντες υμών και επάρθητε πόλαι αιώνιοι και εισελεύσεται ο Βασιλεύς της δόξης!» Και να, έρχεται τρομαγμένη από μέσα η φωνή: «Τίς έστιν ούτος ο Βασιλεύς της δόξης»

Και ο Πατριάρχης με στεντόρεια φωνή: «Κύριος κραταιός και δυνατός. Κύριος δυνατός εν πολέμῳ!» Και πάλιν: «Ἀρατε πόλας...»

Τρεις φορές επαναλαμβάνεται ο διάλογος... Και στην τελευταία, την τρίτη φορά, ο Πατριάρχης με όλη του τη δύναμη:

«Κύριος των δυνάμεων, αὐτός ἐστίν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης!!» Και ανοίγει ἡ πόρτα τοῦ Ναοῦ καὶ κτυποῦν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες καὶ υψώνεται ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ μαζί με τοὺς γαλάζιους καπνοὺς τοῦ εὐδοσμοῦ θυμιάματος:

«Τίς Θεός Μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν...» Στιγμές πράγματι συγκλονιστικές, ανεπανάληπτες. Ὁ Πατριάρχης εἰσέρχεται με τὸν ἱερό κλήρο στοῦ Ναοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὁλος ὁ λαός.

Πρὸς τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ὁ παλιὸς Σουμπριανὸς Δανιὴλ Σπάρταλης ἐκφώνησε λόγον κατάλληλον με τὴν εὐκαιρία τῶν «θυρανοξίων» ἐπιχειρώντας μίαν ἀναδρομὴν στο χρόνο καὶ στὰ δρώμενα καὶ βιώματα μίας ἐποχῆς ποὺ διάβηκε καὶ ἐφυγε... Μία διαδρομὴ λαμπρὴ καὶ μακάρια, ποὺ ἀφοῦ φωτίσει μίαν ολόκληρη ζωὴ με τὴ μαγικὴ τῆς λάμψης, σὰν ἄλλος διάττοντας ἀστέρας ἐσβῆσε ἡρεμὰ καὶ ἀρμονικὰ ἀθόρυβα σχεδόν- μέσα στοῦ ἀπειρο μίας ζωντανῆς καὶ ἀσβεστέας μα καὶ ἀθεράστευτης νοσταλγίας....

(Ὁ ἀναγνώστης σὲ παραδίπλα σελίδα θὰ βρεῖ τὸ κείμενο τοῦ λόγου αὐτοῦ.)

Τὸ «Διευχῶν...» βρίσκει ὅλους μας με ἀνάμεικτα συναισθήματα θρησκευτικῆς ἀντίστασης.

Μεσημέρι, Κυριακὴ 21 Ιαν. Γύρω στις δύο μετὰ τὸ μεσημέρι μαζευτήκαμε ὅλοι στὴν ἐυρύχωρη αἴθουσα τοῦ «Σπετσεροπούλειου» στὴν Ἡλιούπολη, ποὺ σήμερὰ στεγάζει τὴν «Αὐτοκράτειρο Σχολή».

Εἰς τὴν «Πανηπειρωτικὴν» ἐδεξιώθηκα ὅλους ἐμὰς ποὺ παρευρεθῆκαμε στὰ «θυρανοξία». Πολὺ φιλόξενοι καὶ περιποιητικὲς οἱ κυρίες καὶ οἱ κύριοι ποὺ πλασιώνουν τὸν πρόεδρό τους Ἀπόλλωνα Βλάχο.

Ποιὸν νὰ πρωτογράψω καὶ ποία νὰ πρωτοθυμηθεῖς; Τὴν Τούλα Κολοκοτρώνη, τὴν Ελένη Χαγιάτ, τὴν Βάσω Λαγκαδινού, τὴν Μαρία Χέλμη, τὴ Ζωζὺ Ἀλιμπέρτη, τὴν Λεῖκα Βλάχου, τὴν Καίτη Γεωργίου, τὸν Γιάννη Ἀγιάννογλου, τὸν Κρέοντα Μουρτζανάκη; Ποιὸν; Ποιαν; Ἀς συγχωρεθῇ στὸν γράφοντα κάποια παράλειψη...

Ἡ χαρὰ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἐμφανῆς. Καθρεφτίζεται στὸ χαμογελαστό καὶ πρόσχαρο βλέμμα τους. Νὰ τρέξουν... Νὰ προφθάσουν... Νὰ μὴ λείπει τίποτε ἀπὸ τὸ περίσσειμα τῆς ἀγάπης τους. Ἡ ἀτμόσφαιρα ζεστή.

Συγκινητικὴ με τὸ συναπάντημα παλιῶν γνωριμιῶν. Δὲν εἶναι δὲ καὶ μικρὸ πρᾶγμα παλιοὶ μαθητὲς καὶ μαθήτριες, μανάδες καὶ γιαγιάδες σήμερὰ- νὰ σμίγουν με τὸν... δάσκαλό τους ὅταν παιδοῦλες, τότε, βρίσκονταν στὰ θρανία τοῦ Δημοτικοῦ...

Ἦ τὸν αἰγυπτίωτὴ πρεσβευτὴ τῆς Ἑλλάδος στὸ Κάϊρο Παναγιώτῃ Βλασόπουλο νὰ συναντᾶται, μετὰ τόσα χρόνια, με τὸν δάσκαλό του Ντίνο Σπάρταλη ὅταν κι αὐτός, μαθητὴς στὴν Ἀμπέτσιο, φοροῦσε... κοντὸ πανταλονάκι.

Ὁ Μακαριώτατος χαμογελαστός πάντοτε καὶ συγκινημένος, συγχρόνως δὲ καὶ ἐκστατικός, νὰ συμμετέχει στὴ διάχυτὴ χαρὰ ποὺ πλανάται γύρω...

Σαράντα καὶ βάλε χρόνια πίσω... Μία ολόκληρη ζωὴ ξετυλίγεται μέσα σὲ λίγη ὥρα, σὲ μερικὲς στιγμές...

Ἐ, λοιπόν, δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα αὐτό. Ὁχι! Δὲν πρέπει νὰ εἶναι.

Εἶναι μεγάλο. Πολὺ μεγάλο, μάλιστα. Εἶναι ἀνεπανάληπτο. Ναι, εἶναι γεγονός. Εἶναι «τὸ γεγονός!» Εἶναι μίαν φωνὴ ποὺ κραυγάζει: «Εἰς εἶμαι...»

Εἶναι μίαν κραυγὴ ποὺ φωνάζει: «Κι ἐγώ!... Ὑπάρχω... Συνεχίζω... Ζω...»

Στιγμές ὁμορφες... γλυκές... ὡραίες! Εἰς τὴν, ὁ χρόνος μηδενίζεται. Τὸ ρολοῖ σταματᾷ. Τὸ «χθες» γίνεται «τώρα». Οἱ ἀποστάσεις συρρικνώνονται καὶ τὸ ὄνειρο πραγματώνεται.

Εκεῖ κάτω, στὸ Μισίρι τῶν γονιῶν μας, στὶς ὁμορφες συνάξεις ποὺ ἐγίναν ἐκεῖνο τὸ ἀξέχαστο διήμερο εἴτε στὸς «Ἁγίους Ἀναργύρους» εἴτε στὶς ζεστές αἴθουσες τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κέντρου Καΐρου», εἴτε στὸ «Σπετσεροπούλειο» ἢ καὶ στὸ ἐντευκτήριο τοῦ «Πνευματικοῦ Πατριαρχικοῦ Κέντρου» ἐκεῖνο τὸ σμίξιμο ὅλων μας, ἐφτίαζε μίαν γεροδεμένη ἀνθρώπινη αλυσίδα, ποὺ οἱ κρίκοι τῆς καὶ εἴμαστε, οἱ κρίκοι, ὅλοι ἐμεῖς καὶ οἱ ἐδῶ καὶ οἱ ἐκεῖ- ὑπόσχονται νὰ μείνει ἡ καδὲνα αὐτὴ ἀρραγὴ καὶ ἀδιάσπαστη στὸς χρόνους ποὺ μέλλεται νὰ ἀκολουθήσουν...

Εἶθε!

*Γράφει ὁ Δανιὴλ Σπάρταλης
Ρόδος, 14 Φεβ. 2007*

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ 10.4.2007 ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ- Ε.Ε.

Εφημερίδα AL AHRAM (5/4)

«Ελληνο-αιγυπτιακή συνεργασία στον τομέα ανθρωπιστικής ανάπτυξης».

Με τον ανωτέρω τίτλο δημοσιεύεται άρθρο της δημοσιογράφου Ζέιναμπ Αλ Ιράμ στην εφημ. AL AHRAM σχετικά με τα πρόσφατα εγκαίνια του παιδικού σταθμού στην Οάση Φαράφρα. Ειδικότερα στο άρθρο αναφέρεται ότι: Ένα μεγάλο μέρος των προσπαθειών που κοινωνιών βασίζεται στη δυνατότητα που έχουν αυτές οι κοινωνίες ως προς τη δημιουργία ισορροπιών μεταξύ των οικονομικών, πολιτικών και ανθρωπιστικών απαιτήσεων καθώς στη συνέχιση αυτών των προσπαθειών μέσω παραγωγικών και εποικοδομητικών έργων που οι επιτυχίες τους επηρεάζουν το εγγύς και το απώτερο μέλλον.

Η πεποίθηση των εργαζομένων στους διεθνείς οργανισμούς πως οι προσπάθειες που καταβάλλουν και η οικονομική υποστήριξη που παρέχουν, πραγματικά φθάνουν σε αυτούς που έχουν ανάγκη, κάνει το έργο τους, παρά τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, ευχάριστο και ικανοποιητικό.

Μεταξύ των προτεραιοτήτων αυτών των οργανισμών είναι η αναβάθμιση των συνθηκών στις κατοικήσιμες περιοχές όπου οι άνθρωποι που ζουν εκεί έχουν πολλές στερήσεις, ιδιαίτερα στον κοινωνικό τομέα. Έτσι λοιπόν καταβάλλουν προσπάθειες ώστε αυτές οι κοινωνίες να μπορέσουν να μεταφερθούν ομαλά από την κοινωνία της στέρησης στην κοινωνία παραγωγής και δημιουργίας, με ικανότητες για πολιτιστική, οικονομική και επιστημονική ανάπτυξη.

Αυτοί οι οργανισμοί, προσπαθούν να εξασφαλίσουν σε αυτές τις κοινωνίες όλες τις απαραίτητες για ανάπτυξη προϋποθέσεις ώστε να επιτευχθεί η πρότερη κοινωνική ανάπτυξη. Όλες αυτές οι έννοιες έγιναν ξεκάθαρες στο μυαλό μου όταν διάβαζα το ένθετο που συνόδευε την πρόσκληση που έλαβα από τον Ελληνικό Οργανισμό HEDA, ο οποίος λειτουργεί με χρηματοδότηση του ελληνικού ΥΠΕΞ, για να παρευρεθώ στα εγκαίνια παιδικού σταθμού στην Οάση Φαράφρα (627χλμ. Από το Κάιρο). Έπρεπε λοιπόν να ρωτήσω και να μάθω περισσότερες πληροφορίες, έτσι επικοινωνήσα με την επικεφαλής του HEDA την κα Αναστασία Μυλοπούλου. Πριν μου λύσει την απορία σχετικά με τα αίτια επιλογής της Οάσης Φαράφρα για την ανέγερση παιδικού σταθμού,

τα σχόλια των συνταξιδιωτών μου που στην πλειοψηφία τους ήταν Έλληνες, μου έδωσαν πολλές απαντήσεις. Ο εντυπωσιασμός τους από το περιβάλλον της ερήμου και των κίτρινων αμμόλοφων, το κάθε λίγο σταμάτημα του πούλμαν για να πάρουν φωτογραφίες, ήταν η αρχική απάντηση στον προβληματισμό μου. Πλησιάζοντας στον προορισμό μας, ο ενθουσιασμός τους αυξήθηκε, ιδιαίτερα όταν επανειλημμένως το πούλμαν έκανε στάσεις στην Οάση Μπαχαρέια, στην Ντάχλα και στη Χάργκα, περιοχές οι οποίες παρά το γεγονός πως τις γνωρίζουν καλά, για άλλη μια φορά τους μάγεψαν.

Έτσι απέσυρα από το μυαλό μου την ερώτηση για τα αίτια επιλογής της Οάσης Φαράφρα. Έπρεπε όμως να μάθω περισσότερες λεπτομέρειες για τον HEDA από την κα Μυλοπούλου. Μου είπε πως από τους βασικότερους στόχους αυτού του φιλόanthropικού οργανισμού, είναι η συνεργασία με τρίτους αποβλέποντας στην αναβάθμιση του βιοτικού και κοινωνικού επιπέδου, στην καταπολέμηση της φτώχειας, στην εξασφάλιση της εκπαίδευσης, στην προστασία του περιβάλλοντος, στην υποστήριξη επιστημονικών έργων και υλοποίησή τους μέσω των κυβερνητικών και μη κυβερνητικών οργανισμών και εξασφαλίζει την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας. Το HEDA ιδρύθηκε το 2003 από 9 μέλη και είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός που ανήκει στην κοινωνία των πολιτών. Από την ίδρυσή του, το HEDA, υπό την αιγίδα του ΥΠΕΞ της Ελλάδας προσπαθεί να υλοποιήσει τους στόχους του και να δραστηριοποιηθεί σε όλες τις χώρες του κόσμου.

«Με τον εϋστοχο οραματισμό της ΥΠΕΞ κας Μπακογιάννη και του ΥΦΥΠΕΞ κ. Στυλιανίδη και την κατανόηση που δείχνουν για την υλοποίηση του project «Η δύναμη του ελέους», το οποίο έχει υιοθετήσει το ελληνικό ΥΠΕΞ, δραστηριοποιούμαστε άνευ συνόρων στον ανθρωπιστικό τομέα, στον τομέα παροχής βοήθειας και στον τομέα ανάπτυξης και αναπτυξιακών έργων. Αυτά ήταν μεταξύ των αιτιών επιλογής της Οάσης Φαράφρα, όπου όταν κάναμε την πρόταση στον Νομάρχη του νομού Αλ Ουάντι Αλ Γκαντίντ κ. Αχμαντ Μοχτάρ, καλωσόρισε την ιδέα και αμέσως εξασφάλισε το οικοπέδο πάνω στο οποίο ανεγέρθηκε ο παιδικός σταθμός. Επίσης, ο τότε δήμαρχος Δρ. Μοχάμαντ Ράφατ, ο οποίος δυστυχώς απεβίωσε πρόσφατα, μας είχε διευκολύνει και είχε εποικοδομητική συνεργασία με τις αρμόδιες ελληνικές υπηρεσίες. Το σημαντικό του αυτό

Ανάσα ζωής από την Ελλάδα στην όαση της Φαράφρα

ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΦΡΑΣΕ Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΗΕΔΑ κα Τ. ΜΗΛΟΠΟΥΛΟΥ

έργο συνέχισε ο αντικαταστάτης του Στρατηγός Τάχα Ζιντάν» τόνισε η κα Μυλοπούλου.

Στο ερώτημα που σχετικά με την αρχιτεκτονική κατασκευή του κτιρίου, το οποίο συνδυάζει την ελληνική αρχιτεκτονική με το περιβάλλον ερημικό τοπίο, η κα Μυλοπούλου απάντησε πως την ευθύνη του σχεδιασμού και της ανέγερσης του κτιρίου, ανέλαβε ο Αιγυπτίωτης Έλληνας Θωμάς Βαγιωνίτης ο οποίος έδωσε τον καλύτερό του εαυτό. Βλέποντας το κτίριο σε πλημμυρίζουν αισθήματα χαράς και ευτυχίας. Το έργο ολοκληρώθηκε μετά από τρία χρόνια εντατικής και σκληρής δουλειάς και εγκαινιάστηκε με την παρουσία του Πρέσβη της Ελλάδας κ. Παναγιώτη Βλασσόπουλου, του εκπροσώπου της Ε.Ε., μελών της ελληνικής διπλωματικής αντιπροσωπείας στην Αίγυπτο, που στην πλειοψηφία τους είναι Αιγυπτιώτες Έλληνες, υπερήφανοι για την αιγυπτιακή τους ιδιότητα και πανευτυχείς για αυτό που προσέφερε η μητέρα πατρίδα τους στην δεύτερη πατρίδα τους.

Ο παιδικός σταθμός παραδόθηκε στην αιγυπτιακή πλευρά με όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό ενώ παράλληλα διανεμήθηκαν τεράστιες ποσότητες δώρων και παιχνιδιών στα παιδιά που κατοικούν εκεί. Το πλεόνασμα αυτών των δώρων και παιχνιδιών διακόσμησε των εσωτερικό χώρο του παιδικού σταθμού και του κήπου που τον περιβάλλει.

Η τελετή των εγκαινίων ήταν εντυπωσιακή. Όλοι οι κάτοικοι της όασης ήταν εκεί και εξέφρασαν τα αισθήματά τους επιβραβεύοντας το έργο που υλοποίησε το ΗΕΔΑ και έδωσε ελπίδες για ένα καλύτερο αύριο.

Μέλη της Ελληνικής Κοινότητας εξέφρασαν την ελπίδα να μεγαλώσει αυτό το επιχείρημα και να γίνει σχολείο, υφαντήριο για να απασχολούνται τα κορίτσια της όασης και ακόμη ένα μικρό εργοστάσιο, αποσκοπώντας στην αναβάθμιση του βιοτικού επιπέδου εκεί και την επίτευξη κοινωνικής ανάπτυξης.

Ελπίδες οι οποίες μπορεί να γίνουν πραγματικότητα σε αυτήν την μικρή απόμακρη και περισσότερο απομονωμένη από όλες τις άλλες οάσεις του νομού Αλ Ουάντι Αλ Γκαντίντ που η ιστορία της ξεκινά από την φαραωνική εποχή και χαρακτηρίζεται για τις πολλές θειούχες πηγές, το πανέμορφο τοπίο, τα βουνά,

Παράδοση του παιδικού σταθμού στην όαση της Φαράφρα, με τη συμμετοχή των προσκεκλημένων.

την πληθώρα φοινικοδένδρων και ελαιοδένδρων, τις ιαματικές πηγές και την έρημο που είναι γνωστή με το όνομα Λευκή Έρημος. Όλα αυτά προσελκύουν τουρίστες από όλα τα μέρη του πλανήτη. Εκεί, επίσης, υπάρχει και η Μαύρη Έρημος η οποία πήρε το όνομα της από τις κορυφές των βουνών εκεί οι οποίες έχουν μαύρο χρώμα εξαιτίας της μεγάλης ποσότητας σιδήρου που υπάρχει.

Πρέπει να αναφέρουμε ότι το ποσοστό των μορφωμένων στην Οάση Φαράφρα είναι αρκετά υψηλό. Υψηλό είναι και το ποσοστό των μορφωμένων θηλέων στην όαση καθώς και των αγγλομαθών, οι οποίοι σε άπταιστα αγγλικά ξεναγούν τους τουρίστες στις ομορφιές της περιοχής.

Η Οάση Φαράφρα γιόρτασε πανηγυρικά τα εγκαινία του παιδικού σταθμού. Όλοι μαζί με τα παιδιά τους είχαν στα χέρια τους πανευτυχείς τις μικρές σημαίες που τους μοίρασε η κα Μυλοπούλου, της οποίας το πρόσωπο έλαμπε από χαρά, βλέποντας το έργο της να ολοκληρώνεται και τις προσπάθειές της να στέφονται με επιτυχία. Ακολούθησε ομαδική φωτογράφιση με όλους τους παρευρισκόμενους να έχουν στα χέρια τους σημαίες της Αιγύπτου, της Ελλάδας και της Ε.Ε., μεταφέροντας ένα σημαντικό μήνυμα για τα ποια μπορεί να είναι τα αποτελέσματα μιας πραγματικής συνεργασίας όταν τα βοηθήματα φθάνουν σε αυτούς που πραγματικά τα έχουν ανάγκη.

MME και βία

Οι παρακάτω εργασίες των μαθητών της Β' Λυκείου συντάχθηκαν στα πλαίσια του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσας κατά το σχολικό έτος 2006-2007 υπό την επιμέλεια της φιλόλογου Ευαγγελίας Τσελιώτη

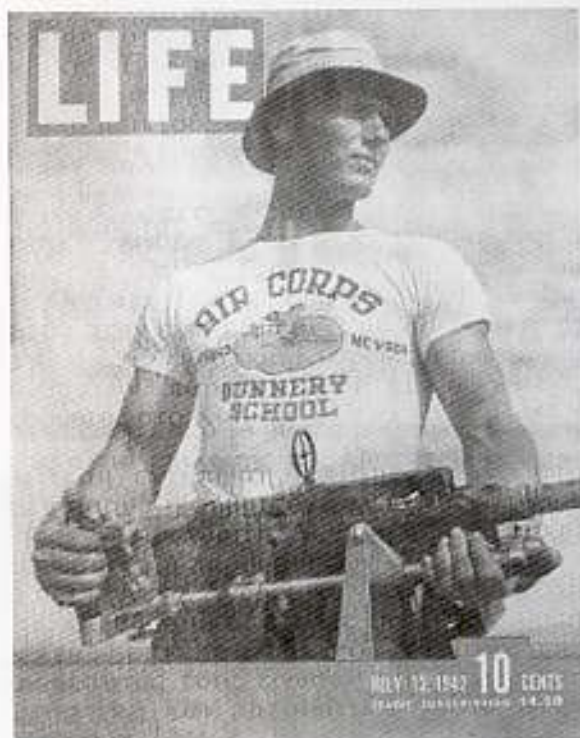
Εργασίες μαθητών της Β' Λυκείου της Αρμεντείου Σχολής

1 Ένα από τα πιο ανησυχητικά φαινόμενα του καιρού μας είναι το αυξανόμενο κύμα βίας και εγκληματικότητας, που μαρτυρεί την κρίση της εποχής μας. Το πιο ανησυχητικό όμως είναι ότι σήμερα η εγκληματικότητα και η βία έχουν διαδοθεί σε άτομα νεαρής και παιδικής ηλικίας. Είναι γνωστό ότι ο τύπος, η τηλεόραση και ο κινηματογράφος «θεοποίησαν» τη βία και το έγκλημα. Το γεγονός αυτό επέδρασε καταλυτικά τόσο στην ψυχή του παιδιού, όσο και του νέου γενικότερα.

Για τις πράξεις βίας και εγκληματικότητας πολλές φορές ευθύνονται τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης με το λαθεμένο τρόπο με τον οποίο προβάλλουν τις νεανικές παρεκτροπές. Η έντονη προβολή κάθε νεανικής παρεκτροπής από τον τύπο παρέχει λαθεμένα πρότυπα γία μίμηση. Συχνά οι δημοσιογράφοι δε διστάζουν, για να σημειώσουν κάποια επιτυχία, να προβάλλουν το έγκλημα ή τις παρεκτροπές με τρόπο διασημιστικό και έτσι, αντί να δείχνουν το έγκλημα και να το αποτρέπουν, το δημιουργούν.

Έτσι, η θεοποίηση της βίας από τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, η ωμή παρουσίαση φόνων και βιασμών, η περιγραφή και οι εικόνες φρικιαστικών εγκληματικών σκηνών κάνουν την ψυχή του παιδιού και του νέου να συνηθίζει στην ιδέα της βίας και του εγκλήματος. Έτσι, το μικρό παιδάκι παρακολουθώντας αμέριμνο σκηνές βίας, σκοτωμών, ληστειών συνηθίζει στη θέα του αίματος, εθίζεται στο έγκλημα, το θεωρεί μάλιστα ως κάτι φυσικό, κι έτσι μπορεί κάποτε να καταφύγει σ' αυτό.

Η ελληνική τηλεόραση έχει επανειλημμένως επικριθεί ότι προβάλλει συχνά βίαιες απεικονίσεις, τόσο σε διάφορα ψυχαγωγικά όσο και σε ενημερωτικά προγράμματα. Από τα στοιχεία μιας έρευνας για τη συχνότητα των σκηνών βίας στους μεγαλύτερους σε τηλεθέαση τηλεοπτικούς σταθμούς προκύπτει ότι η βία στην ελληνική τηλεόραση οφείλεται στις ταινίες που προβάλλουν τα κανάλια και στα δελτία ειδήσεων και κυρίως τις πρωινές ώρες των Σαββατοκύριακων, κατεξοχήν περίοδο τηλεθέασης των παιδιών. Επιπλέον, οι βίαιες σκηνές προβάλλονται στην ελληνική τηλεόραση χωρίς συνέπειες και τιμωρίες και συχνά αναιτιολόγητα, ενώ πολλές φορές κανάλια και στα δελτία ειδήσεων και κυρίως τις πρωινές ώρες των Σαββατοκύριακων, κατεξοχήν περίοδο τηλεθέασης των παιδιών. Επιπλέον, οι βίαιες

σκηνές προβάλλονται στην ελληνική τηλεόραση χωρίς συνέπειες και τιμωρίες και συχνά αναιτιολόγητα, ενώ πολλές φορές δεν μπορούν να διαχωρίσουν εύκολα την πραγματικότητα από τη φαντασία. Έτσι, οι βίαιες εικόνες στην τηλεόραση είναι δυνατόν να θεωρούνται πραγματικές από τα μικρά παιδιά.

Ψυχολογικές έρευνες έχουν καταλήξει ότι η τηλεοπτική βία είναι υπεύθυνη για τα εξής: Τα παιδιά γίνονται λιγότερο ευαίσθητα στον πόνο των άλλων.

Τα παιδιά είναι δυνατόν να αναπτύξουν φόβους για τον κόσμο γύρω τους. Τα παιδιά μπορούν να οδηγηθούν σε επιθετικές συμπεριφορές και στάσεις. Η τηλεόραση, συχνά, δε δείχνει τα αποτελέσματα της βίας. Τα αποτελέσματα είναι τα παιδιά να μαθαίνουν ότι δεν υπάρχει ή υπάρχει ελάχιστη επίπτωση για τους δράστες βίαιων πράξεων.

Το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό και έχει κοινωνικές προεκτάσεις. Επιβάλλεται να διερευνηθεί περισσότερο, γιατί επηρεάζει την ψυχική διαμόρφωση των παιδιών, το μέλλον τους, την οικογένεια και την κοινωνία.

Ειρήνη Μαγάρες

2. 10 νεκροί στο Ιράκ!... Βιασμός 16χρονης μαθήτριάς!... Κακοποίηση ανηλίκου από τη μητέρα του!... Οι τίτλοι αυτοί αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της καθημερινότητάς μας. «Βομβαρδίζομαστε» ανελέητα από ειδήσεις με τέτοιο περιεχόμενο που πλέον πολλούς από εμάς μας αφήνουν ασυγκίνητους. Ακούμε συνεχώς για έξαρση της βίας ακόμα και στις πιο τρυφερές ηλικίες. Είθισται να την αποδοκιμάζουμε και να επιρρίπτουμε ευθύνες προς όλες τις κατευθύνσεις με πρωτοστάτη σ' αυτό τα ΜΜΕ. Ολοένα και περισσότεροι, όμως, συνειδητοποιούν πως ένας από τους βασικούς παράγοντες που προάγουν αυτήν την κατάσταση είναι τα ίδια τα ΜΜΕ.

Χαρακτηριστική απόδειξη του πιο πάνω ισχυρισμού είναι ο τρόπος με τον οποίο τα ΜΜΕ επιλέγουν να παρουσιάσουν τις βίαιες ειδήσεις. Η τηλεόραση, το πιο προσιτό και δημοφιλές μέσο ενημέρωσης στην εποχή μας, έχει την τιμητική της, επειδή συνδυάζει ταυτόχρονα εικόνα και ήχο και μπορεί να αποδώσει με μεγαλύτερη σαφήνεια τα γεγονότα, αφού, ως γνωστόν, «μια εικόνα ίσον χίλιες λέξεις». Δεν υπάρχει καμιά ηθική αναστολή όσο αφορά την προβολή βιαιών εικόνων και ρεπορτάζ. Αντίθετα μάλιστα, τα κανάλια τις επιδιώκουν όσο το δυνατόν περισσότερο, αφού, όπως έχει διαπιστωθεί, όσο πιο οδυνηρό και σκληρό είναι ένα θέμα, τόσο μεγαλύτερη εντύπωση προκαλεί στο κοινό και ανεβάζει την ακροατικότητα. Γι' αυτό ακριβώς τα επενδύουν με την κατάλληλη μουσική υπόκρουση, ενώ παράλληλα τα συνοδεύουν με τα ανάλογα σχόλια. Πολλές φορές μάλιστα τους δίνεται μεγαλύτερη έμφαση και έκταση από όση αξίζουν, μόνο και μόνο επειδή «πουλάνε».

Τα παραπάνω, φυσικά, γίνονται, σε πρώτο επίπεδο, για χάρη του κέρδους και η αντικειμενική ενημέρωση των πολιτών θυσιάζεται στο βωμό της τηλεθέασης. Ταυτόχρονα όμως υπάρχουν και βαθύτερα αίτια, αφού τα κανάλια αποσκοπούν στο να περάσουν τα δικά τους μηνύματα στους πολίτες. Οι φοβισμένοι πολίτες είναι πιο εύκολο να χειραγωγηθούν σε σύγκριση με αυτούς που είναι σωστά ενημερωμένοι και συνειδητοποιημένοι σχετικά με αυτά που συμβαίνουν στην κοινωνία.

Αποτέλεσμα λοιπόν αυτού του τρόπου παρουσίασης των ειδήσεων είναι η καλλιέργεια ρατσισμού, πράγμα ολέθριο και καταστροφικό για την αρμονική συμβίωση των ανθρώπων στις σύγχρονες πολυπολιτισμικές κοινωνίες. Στις ανθρώπινες σχέσεις επικρατεί η καχυποψία που οδηγεί στην απομόνωση, στην αποξένωση και στη ρήξη του κοινωνικού ιστού. Επιπλέον, οι

πολίτες νιώθουν ανασφαλείς και εκτεθειμένοι σε κινδύνους, ώστε να δέχονται με μεγάλη ευκολία όλων των ειδών τους ελέγχους, οι οποίοι αποτελούν μορφές παραβίασης της ιδιωτικής μας ζωής και περιορίζουν σε μεγάλο βαθμό την ελευθερία μας.

Το χειρότερο από όλα όμως είναι ότι πρόσβαση σε όλη αυτήν τη βία έχουν και τα παιδιά. Χωρίς να έχουν ακόμα αναπτύξει την κριτική τους ικανότητα δέχονται αυτά τα μηνύματα. Έτσι, εθίζονται στη βία θεωρώντας την δεδομένη και αυτονόητη. Αυτό έχει αντίκτυπο στη συμπεριφορά τους, που γίνεται αγενής και επιθετική, με αποτέλεσμα να χάνουν μέρος της αθωότητας που πρέπει να τα διακρίνει σε αυτήν την περίοδο της ζωής τους.

Ποιος θα μπορούσε όμως να αναστρέψει αυτήν την κατάσταση; Ποιος θα μπορούσε να «αναγκάσει» τα ΜΜΕ να χειριστούν διαφορετικά το θέμα «βία»; Μόνο σκεπτόμενοι, ευαισθητοποιημένοι και ενεργοί πολίτες που θα απαιτούν και θα διεκδικούν ποιοτική ενημέρωση. Τέτοιον είδους πολίτες μπορούν να υπάρξουν μόνο με την παροχή σωστής παιδείας. Μιας παιδείας που δε θα «φορτώνει» τους μαθητές με πλήθος από γνώσεις και πληροφορίες αλλά θα δίνει έμφαση και προσοχή στην ανάπτυξη της κριτικής τους σκέψης εφοδιάζοντάς τα κατάλληλα, για να ανταποκριθούν επάξια στο ρόλο τους ως μέλη της κοινωνίας. Μια παιδείας που θα τους μάθει να μην αποδέχονται καμιά απολύτως πληροφορία χωρίς πρώτα οι ίδιοι, με βάση τις δικές τους πεποιθήσεις, να κρίνουν ότι είναι σωστή. Η λήψη μέτρων λοιπόν είναι αναγκαία και επιβεβλημένη, για να σταματήσει η διάβρωση της κοινωνίας μας και να εξουδετερωθεί αυτός ο κίνδυνος που απειλεί όλους εμάς...

Κατερίνα Σακελλάρη

3. Στις μέρες μας τα μέσα μαζικής επικοινωνίας έχουν αναμφισβήτητα ένα πολύ σημαντικό ρόλο στην καθημερινότητά μας και επηρεάζουν πολλές πτυχές της καθημερινής μας ζωής, είτε θετικά είτε αρνητικά. Παρακάτω θα σας μιλήσω για τη δεύτερη περίπτωση πιο αναλυτικά, για την ώρα όμως ας δούμε τη γενικότερη «εικόνα» των ΜΜΕ στη χώρα μας.

Η πρόοδος της τεχνολογίας καθώς και ο νέος τρόπος ζωής των Ελλήνων, που χαρακτηρίζεται από την υπερβολική έκθεση των ανθρώπων σε μηχανές παρά στη μεταξύ τους επικοινωνία, έχει κάνει πολύ εύκολη την πρόσβαση ατόμων κάθε ηλικίας στα ΜΜΕ. Αυτό το γεγονός βέβαια από μόνο του δεν είναι «βλαβερό», αφού κάνει τη διάδοση των πληροφοριών ευκολότερη, διευκολύνοντας έτσι τις διάφορες δραστηριότητες τους. Όμως, ανάμεσα σ' αυτό τον καταίγισμό πληροφοριών, εικόνων και ερεθισμάτων προβάλλονται χωρίς περιορισμό σκηνές βίας. Αυτές οι σκηνές, αν και γι' αυτούς που μπορούν και διακρίνουν μεταξύ σωστού και λάθους, πραγματικού και φανταστικού κόσμου, μπορεί να μην σημαίνουν τίποτα, για τους νέους και τα παιδιά είναι εξαιρετικά επικίνδυνες και πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Ένα παιδί ή ένας νέος που δεν μπορεί να ξεχωρίσει το πραγματικό από το φανταστικό μπορεί πολύ εύκολα να πέσει θύμα της βίας αυτής και να επηρεαστεί ψυχολογικά με τέτοιον τρόπο, ώστε να του δημιουργήσει τραύμα. Φανταστείτε τι σκέφτεται ένα 9χρονο παιδί, όταν παρακολουθεί στην τηλεόραση το δημόσιο απαγχονισμό ενός δικτάτορα σε ζωντανή μετάδοση! Σύμφωνα με έρευνες που έχουν διεξαχθεί σε διάφορα πανεπιστήμια και ιδρύματα ανά τον κόσμο, οι εικόνες βίας μπορεί να έχουν τις εξής τρεις επιπτώσεις στα νέα παιδιά, κυρίως κάτω των 8 ετών: γίνονται λιγότερο ευαίσθητα στον πόνο και το μαρτύριο των άλλων, φέρονται με επιθετικό ή επιζήμιο τρόπο απέναντι στους άλλους και τέλος, αναπτύσσουν το φόβο μη γίνουν θύματα βίας. Όμως η κοινή επίδραση της βίας στα ΜΜΕ δε σταματάει εκεί. Επηρεάζει ακόμα και τους έφηβους και τους τροφοδοτεί με αντί- πρότυπα συμπεριφοράς, με αποτέλεσμα να γίνονται αντικοινωνικοί ή ακόμα οδηγούνται οι ίδιοι σε

**STOP
VIOLENCE
AGAINST
WOMEN**

πράξεις βίας και εγκληματικότητας. Σκοπός της εργασίας αυτής είναι να ευαισθητοποιήσει τους γονείς, αλλά και το σύνολο της κοινωνίας ώστε να πάψει να παρακολουθεί την καταστροφή του μέλλοντος αμέτρητων παιδιών και νέων και να δραστηριοποιηθεί εναντίον των ΜΜΕ και των συμφερόντων που υποστηρίζουν. Είναι στο χέρι μας η συνέχιση της προβολής της τηλεοπτικής βίας και έχουμε τρόπο να βάλουμε ένα τέλος σε αυτήν.

Για να γίνει αυτό δεν είναι απαραίτητο να πάρουμε μέρος σε υπεράνθρωπες ενέργειες. Ο περιορισμός διάφορων καθημερινών συνηθειών των παιδιών αλλά και των μεγάλων είναι αρκετός, για να ελαχιστοποιήσει τις συνέπειες της «σωστής» τηλεόρασης. Για παράδειγμα, μπορούν τα παιδιά να επιδίδονται σε άλλες δραστηριότητες, όπως αθλήματα, παρά στην παρακολούθηση τηλεόρασης ή να περιοριστεί η παρακολούθηση σε συγκεκριμένες εκπομπές μη βλαβερού χαρακτήρα...

Νικόλας Μελαχροινούδης.

4. Ζούμε σε μια εποχή που έχει ξεπεράσει το όριο της πληροφόρησης. Ανά πάσα στιγμή, όπου και αν βρίσκεται κανείς, μέσω της εξελιγμένης τεχνολογίας μπορεί να πληροφορείται και να ενημερώνεται για καθετί που τον απασχολεί και τον ενδιαφέρει. Η πληροφόρηση αυτή όμως έχει περάσει στα χέρια των ΜΜΕ. Τηλεόραση, ραδιόφωνο, τύπος και ιστοσελίδες, που κατακλύζουν το διαδίκτυο, περιέχουν ένα σύνολο πληροφοριών που το μεταφέρουν στους ανθρώπους με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, σύμφωνα όμως με τα δικά τους κριτήρια. Ίσως τα κριτήρια αυτά που χρησιμοποιούν είναι άλλοτε θετικά και άλλοτε αρνητικά. Για παράδειγμα, με το να μεταδίδουν προγράμματα που ωθούν στην καλλιέργεια του διαλόγου και της φαντασίας και συνεντεύξεις που προβάλλουν πρότυπα τα οποία συμβάλλουν στη μόρφωση των νέων και στην εισαγωγή τους σε μια καλύτερη κοινωνία, αφού παρουσιάσουν την αντικειμενικότητα των πραγμάτων, σίφως τα ΜΜΕ έχουν θετική επίδραση στη ζωή του ανθρώπου.

Αντίθετα, από την άλλη πλευρά, αν προσπαθούν τα ΜΜΕ να επέμβουν στην προσωπική ζωή των πολιτών ή αν προβάλλουν σκηνές βίας και τρόμου μέσω της δύναμης της εικόνας, τότε μιλάμε για «άσκηση βίας από τα ΜΜΕ».

Πολλές φορές οι δημοσιογράφοι, για να δείξουν ότι ασκούν σωστά το επάγγελμά τους προσπαθούν με κάθε τρόπο μέσα από τις συνεντεύξεις τους με σημαντικές προσωπικότητες, ακόμη αι τρόμου μέσω της δύναμης της εικόνας, τότε μιλάμε για «άσκηση βίας από τα ΜΜΕ». Πολλές φορές οι δημοσιογράφοι, για να δείξουν ότι ασκούν σωστά το επάγγελμά τους προσπαθούν με κάθε τρόπο μέσα από τις συνεντεύξεις τους με σημαντικές προσωπικότητες, ακόμη κώνοντας την πραγματικότητα και διαστρεβλώνοντας την αλήθεια.

Όλα τα παραπάνω, καθώς και ο δυνατός λόγος έχουν αρνητικές επιδράσεις στη ζωή του ανθρώπου, αφού συντελούν στην αύξηση της βίας μεταξύ των ανθρώπων, αποβλακώνουν το νου, τείνουν στην απομόνωση του ατόμου από την κοινωνία, το οποίο γίνεται έτσι αντικειμενικό, χωρίς καμιά βούληση και κρίση στα θέματα που απασχολούν τον κόσμο

KONTRA

γύρω του, τον κόσμο στον οποίο ζει. Επίσης, επιδρούν και στην προσωπικότητα των παιδιών, αφού παρουσιάζοντας σκηνές βίας προκαλούν και παρέχουν ως υπόδειγμα στα παιδιά ένα διαφορετικό τρόπο συμπεριφοράς ο οποίος δε θεωρείται ο καταλληλότερος, αφού σταδιακά τους γεννούν αρνητικές σκέψεις και αντικοινωνική συμπεριφορά.

Έτσι, βλέποντας και ακούγοντας τα παραπάνω, θα ήταν καλύτερο για μας και για την κοινωνία στην οποία ζούμε να περιοριστεί αυτό το φαινόμενο. Ξεκινώντας η πληροφόρηση να γίνεται πιο αντικειμενική και έγκαιρη, με τη μόρφωση των δημοσιογράφων, με τήρηση της δεοντολογίας και με σεβασμό στην προσωπικότητα των πολιτών, ίσως η βία στα ΜΜΕ περιοριστεί. Από την άλλη πλευρά, οι πολίτες θα πρέπει να ενεργοποιηθούν και να απαιτούν σωστή πληροφόρηση από έντιμες πηγές, διαλέγοντας ανάλογα με τη δική τους κρίση τι είναι προτιμότερο για τη δική τους πληροφόρηση. Με τον τρόπο αυτό δε θα υπάρξουν περιθώρια έξαρσης αυτού του φαινομένου.

Αλίκη Μάντι

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Θεωρώ υποχρέωση μου να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τα παιδιά που συνεργάστηκαν για να γίνει εφικτή τελικά η παρουσίαση της ομαδικής- διαθεματικής εργασίας την 19-5-07 στην αίθουσα εκδηλώσεων της Αχιλλοπούλειου Σχολής. Υπογραμμίζω ότι όλοι οι μαθητές γυμνασίου- λυκείου (εκτός της Β') δήλωσαν προθυμία συνεργασίας. Εμπνευστής της συγκεκριμένης εργασίας και υποκινητής ήταν ο Χάρης Καλλιτσης, μαθητής της Β' Γυμνασίου. Πολύ σκληρά εργάστηκε ο Γιώργος Μενεκίδης (Α' Λυκείου). Συνέβαλαν οι Καμάλ ελ Αλάφ (Γ' Λυκείου), ο Βλάσιος Ιωάννης (Γ' Λυκείου), Βασιλειάδης Χρήστος (Γ' Λυκείου), Ζαφείρης Χρήστος (Α' Λυκείου), Ελ Ταμίμι Φαουζέια (Α' Λυκείου), Νάντια Νασιράλλα (Γ' Γυμνασίου), Μάνσι Μάριος (Γ' Γυμνασίου) και Άια Βαγιωνίτου (Α' Γυμνασίου). Ιδιαίτερως ευχαριστούμε τον Νίκο Απειρανθίτη (Γ' Γυμνασίου) που μας παραχώρησε τον προσωπικό του υπολογιστή.

Η εργασία είχε τίτλο: *Διάλογος με την ιστορία*. Επρόκειτο για κριτική της ταινίας «Οι 300 Σπαρτιάτες», με ιστορικά- επιστημονικά κριτήρια. Σε καμία περίπτωση δεν επρόκειτο για διαφήμιση της συγκεκριμένης παραγωγής, γιατί άλλοι ισχυροί μηχανισμοί είχαν αναλάβει πολύ πριν αυτό το ρόλο. Επρόκειτο για προσπάθεια αποκατάστασης της ιστορικής αλήθειας διότι:

Η καινούργια ταινία, «Οι 300 Σπαρτιάτες» αλλοιώνει το ιστορικό γεγονός της μάχης των Θερμοπύλων, διαστρεβλώνει το μήνυμα ελευθερίας που φέρει και παραμορφώνει την εικόνα του ελληνικού πολιτισμού στο σύνολο του.

Ο πρόμαχος Λεωνίδας παρουσιάζεται ως απόλυτος μονάρχης, αδίστακτος και αιμοχαρής δολοφόνος. Οι μαχητές των Θερμοπύλων, εκδικητικοί, αιμοδιψείς και μισαλλόδοξοι. Έχει κατακρεουργηθεί η έννοια του ήρωα. Γκρεμίζονται είδωλα σεβαστά... Οι νέοι μισούνται στον κόσμο του μίσους και της εκδίκης. Εθίζονται στο απάνθρωπο θέαμα και εξοικειώνονται με την ωμή βία.

Η υπεράσπιση του δικού μας, του ελληνικού πολιτισμού, είναι υπεράσπιση όλων των πολιτισμών του κόσμου, ενάντια στη θέληση να μας επιβληθεί ένας αντιπολιτισμός. Ο αρχαιοελληνικός ήρωας ήταν «καλός κι αγαθός, δηλαδή πρότυπο σωματικής και ψυχικής ωραιότητας».

Οι ήρωες των Θερμοπύλων ήταν μεγάλες ψυχές που αφιερώθηκαν στο θάνατο «γενόμενοι άριστοι», τέλει άνθρωποι δηλαδή. Ο ήρωας είναι απαλλαγμένος από πάθη, είναι

εξημερωμένος ηθικά, πολιτισμένος. Δε μάχεται για τη νίκη. Μάχεται για τη διατήρηση της ανθρωπιάς του και για να παραμείνει άσβηστο στη μνήμη της επόμενης γενιάς το όνομα του ... τιμημένο!

Επειδή όλες οι έννοιες και οι αξίες έχουν μετακινηθεί στη συνείδηση της νέας γενιάς και επειδή τα πάντα θεωρούνται σχετικά, είναι ανθρώπινο καθήκον να υπερασπιστούμε το αιώνιο σύμβολο των Θερμοπύλων.

Είναι χρέος να υπερασπιστούμε την ιστορία μας απέναντι σ' έναν κόσμο που διδάσκει το παράλογο και την αυθαιρεσία.

Προς τη νέα γενιά, τα παιδιά του αύριο, τα παιδιά μας:

-Το πρώτο είναι να σταθώ εναντίον του ρεύματος... Να σταθώ και να πάω κόντρα... Να παλέψω!...

-Το πρώτο είναι η Αντίσταση... η Αντίσταση σ' αυτόν εδώ τον παράλογο κόσμο... ναι, το πρώτο είναι να πω ΑΡΝΟΥΜΑΙ σ' αυτόν εδώ τον παράλογο κόσμο... αλλά και μαζί να πω ΑΡΝΟΥΜΑΙ στο θάνατο... στην υποταγή... στη φυγή... στη λιποταξία.

ΑΡΝΟΥΜΑΙ στην άρνηση της ζωής για να γίνει αυτή η ζωή επιτέλους λιγότερο άσχημη... λιγότερο ασφυκτική... για να γίνει αυτός εδώ ο κόσμος ένας κόσμος καινούργιος... ένας κόσμος αλλιώς... ένας κόσμος που επιτέλους θα δώσει σ' όλους τους ανθρώπους ελευθερία και ειρήνη και ψομί».

Α. ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ

Ευχαριστώ το διευθυντή της Αμπετειού Σχολής κ. Σταυρόπουλο, που μας έδωσε την ευκαιρία άμυνας απέναντι στη πλήρη διαστροφή της αλήθειας.

Κάιρο, 21-5-2007

Με τιμή
Υδραίου Μαρία
Φιλολόγος

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΝΟΜΠΕΛΙΣΤΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ: ΣΕΦΕΡΗΣ, ΕΛΥΤΗΣ, ΜΑΧΦΟΥΖ

Η Αμπετείου Σχολή Καΐρου και φέτος συνέχισε τη συνεργασία που τα τελευταία τέσσερα χρόνια αναπτύσσει με πνευματικά ιδρύματα της Αιγύπτου, με στόχο την περαιτέρω προσέγγιση των δύο λαών, ελληνικού και αιγυπτιακού, μέσα από θέματα που αφορούν την πολιτιστική τους κληρονομιά.

Τη φετινή χρονιά, και με τη συνδρομή αυτή τη φορά και του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου Καΐρου, συνεργάστηκε με το Πανεπιστήμιο Καΐρου για τη διοργάνωση μιας πολύ ενδιαφέρουσας και επιτυχημένης ημερίδας, που έλαβε χώρα σε αίθουσα του Πανεπιστημίου στις 24 Φεβρουαρίου 2007. Θέμα της ημερίδας ήταν: «Έλληνες και Αιγύπτιοι Νομπελίστες Λογοτέχνες: Γιώργος Σεφέρης, Οδυσσέας Ελύτης και Ναγκίμπ Μαχφούζ».

Στην ημερίδα έλαβαν μέρος με εισηγήσεις τους οι ερευνητές, πανεπιστημιακοί και μη, Οφέλια Ριάντ («Ο χρυσός άξονας στο έργο του Ν. Μαχφούζ»), Αχμεντ Ετμάν («Ν. Μαχφούζ, Η αρχή και το τέλος»), («.....»), Δημήτρης Καλοκύρης («Οδυσσέας Ελύτης, Το ρόπτρο - σκαρβαίος»), Δημήτρης Δασκαλόπουλος («Γιώργος Σεφέρης, Ένας Έλληνας ποιητής στην Αίγυπτο, 1941-1944») και Γρηγόρης Μπαϊρακτάρης («Σεφέρης και Ανατολή»). Μέσα από τις παραπάνω εισηγήσεις οι παρευρισκόμενοι είχαν την ευκαιρία να έλθουν ξανά σε επαφή με πλευρές της ζωής και του έργου των παραπάνω σημαντικών λογοτεχνών. Αυτό που τονίστηκε ιδιαίτερα ήταν το σημείο που συνδέει και τους τρεις Νομπελίστες, οι αξίες της γνώσης, της ειρήνης και του ανθρωπισμού, καθώς και η σχέση τους με την Αίγυπτο ως τόπο

ή ως πολιτισμική παράδοση.

Τις εισηγήσεις πλαισίωσε και καλλιτεχνικό μέρος, που περιλάμβανε ανάγνωση ή δραματοποίηση ποιημάτων, που παρουσίασαν μαθητές της Αμπετείου, ο καθηγητής του Πανεπιστημίου του Καΐρου Χισάμ Νταρούις και η Διευθύντρια του Πολιτιστικού Κέντρου Μαρία Φραγκή, και τραγούδια από τις χορωδίες μαθητών της Αμπετείου και της Αχιλλοπούλειου Σχολής με την επιμέλεια της Αλκυόνης Μαλεκάκη. Στο καλλιτεχνικό μέρος συνεργάστηκε και η καθηγήτρια της Αμπετείου Εύη Ναστούλη. Στις εκδηλώσεις της ημερίδας περιλαμβανόταν και έκθεση έργων, εμπνευσμένων από τους λογοτέχνες που τιμούνταν, του ζωγράφου Τάκη Αλεξίου. Την επιστημονική επιμέλεια της ημερίδας είχαν ο Συντονιστής Εκπαίδευσης Ανδρέας Καρατζάς, η Πρόεδρος του τμήματος Κλασικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Καΐρου Οφέλια Ριάντ, η Διευθύντρια του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου Μαρία Φραγκή και ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Καΐρου Χισάμ Νταρούις. Την αρχική ιδέα για το θέμα της ημερίδας είχε ο Διευθυντής της Αμπετείου Σχολής Γιάννης Σταυρόπουλος, ο οποίος συμμετείχε μαζί με εκπαιδευτικούς της Αμπετείου στην όλη οργάνωση της σημαντικής αυτής εκδήλωσης. Χορηγοί για την πραγματοποίηση της ημερίδας ήταν η Γενική Γραμματεία Αποδήμου Ελληνισμού, το Ίδρυμα Αμπετ, η Εθνική Τράπεζα Ελλάδας - υποκατάστημα Καΐρου, το φροντιστήριο ομογενών «Παλατριανταφύλλου» και η κ. Ουιντέντ Χαλίφα Φόντος.

Την ημερίδα παρακολούθησαν μέλη της αιγυπτιακής πανεπιστημιακής κοινότητας, μέλη της ελληνικής παροικίας, εκπαιδευτικοί των ελληνικών σχολείων, φοιτητές των πανεπιστημίων και μαθητές των ελληνικών σχολείων του Καΐρου.

FLORA - PYRAMIDS PAPER MILLS S.A.E.
THE TISSUE MARKET LEADER IN EGYPT

FOR MORE INFORMATION: **Flora** FOR MORE INFORMATION

ΕΠΙΣΤΑΣΙΟ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΩΝ: Address: 90 Of October City, P.O. Box 17 TNA: (02) 821400 (5 Lines) FAX: (02) 821010 Te: 01721 PPM5A UN	ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ: TNA: (03) 401060 FAX: (03) 402110	ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΑΪΝΑ: TNA: (040) 311340 FAX: (040) 330020	ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΛΟΥΞΟΡ: TNA: (090) 380440 FAX: (090) 380440
---	---	--	---

E-Mail Address: ppm@worldnet.att.net www.schoon.com/eg/forinas/Flora

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Από τις 20 έως και τις 27 Απριλίου 2007 πραγματοποιήθηκε η εκδρομή της Γ' Λυκείου της Αμπετειού Σχολής, αυτή τη φορά με προορισμό την Αθήνα. Σκοπός της πολυήμερης αυτής εκδρομής ήταν να γνωρίσουμε τους ιστορικούς και αρχαιολογικούς χώρους του νομού Αττικής.

Τα ξημερώματα της Παρασκευής 20 Απριλίου αναχωρήσαμε από το αεροδρόμιο του Καίρου για το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» της Αθήνας, γεμάτοι χαρά και αδημονία. Ήμασταν επτά μαθητές και μας συνόδευαν ο Διευθυντής μας κ. Ι. Σταυρόπουλος και ο καθηγητής της Κοινωνιολογίας κ. Α. Μπενοβίσις.

Στην Ελλάδα φιλοξενηθήκαμε από το Δήμο Χαλανδρίου. Ο Δήμαρχος έδειξε προσωπικό ενδιαφέρον για την εκδρομή μας και οι αρμόδιοι υπάλληλοι που είχαν αναλάβει τη διοργάνωση της έκαναν τα πάντα, για να γίνει η παραμονή μας στην Αθήνα ευχάριστη και ενδιαφέρουσα.

Διμερίναμε στο ξενοδοχείο «Καρολίνα» στο κέντρο της Αθήνας.

Επισκεφθήκαμε τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης, την Αρχαία Αγορά, το Αρχαιολογικό Μουσείο, την Εθνική Πινακοθήκη, το Υπουργείο Εξωτερικών όπου συναντηθήκαμε με την προϊσταμένη του τμήματος Αφρικής και Ασίας της Γ.Γ.Α.Ε κ. Ιωάννα Σουλελέ, τη Βουλή των Ελλήνων και σε ημερήσια εκδρομή το Μουσείο Μεταλλευμάτων στο Λαύριο και το ναό του Ποσειδώνα στο Σούνιο. Επισκεφθήκαμε επίσης το Μετόχι της Ιεράς Μονής Σινά, το 2^ο Γυμνάσιο - Λύκειο Χαλανδρίου και το Δημαρχείο Χαλανδρίου, όπου μας υποδέχτηκαν πολύ θερμά ο Δήμαρχος κ. Γρηγόρης Ζαφειρόπουλος, ο αντιδήμαρχος κ. Ηλίας Ντάβαρης και η υπεύθυνη Παιδείας του Δήμου κ. Σοφία Κορωναίου. Χαρήκαμε πολύ την

επικοινωνία με τα στελέχη του Δήμου και εντυπωσιαστήκαμε από την ενημέρωση που είχαμε για τις δραστηριότητες που αναπτύσσονται στο Δήμο στα πλαίσια καινοτόμων προγραμμάτων.

Μια μέρα πριν την αναχώρησή μας για το Κάιρο, ο Σύλλογος Αποφοίτων Αμπετειού Σχολής, που μας δέχτηκε σε συνεδρίασή του, μας επιφύλαξε μια έκπληξη: μας πρόσφερε μια μονοήμερη κρουαζιέρα στον Πόρο, την Ύδρα και την Αίγινα!

Η επταήμερη εκδρομή μας στην Ελλάδα έκλεισε τον κύκλο της σχολικής μας ζωής.

Υπήρξε όχι μόνο ένα ευχάριστο διάλειμμα ανάμεσα στις υποχρεώσεις του Σχολείου και μια ανάσα πριν τις εξετάσεις, αλλά κυρίως μια εμπειρία που γέμισε την ψυχή μας με τα νάματα του ελληνικού πολιτισμού και συμπλήρωσε τις γνώσεις που είχαμε αποκομίσει στη μαθητική μας πορεία.

Ο φείλουμε να ευχαριστήσουμε όλους τους φορείς που συνετέλεσαν στο να γίνει η εκδρομή αυτή. Θερμές ευχαριστίες στο σύλλογο Αποφοίτων Αμπετειού Σχολής και στην Ιερά Μονή Σινά. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στο Δήμο Χαλανδρίου για τη χορηγία του και φυσικά στο Διευθυντή του Σχολείου μας, που χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες

και ενέργειές του πραγματοποιήθηκε η εκδρομή.

Οι μαθητές της Γ' Λυκείου

Ραμσής - Μιχαήλ Ανδρέας, Μόρκος Γεώργιος - Βλαδίμηρος

Αμπντέλ Σαχίντ Γεώργιος, Αλέξανδρος - Βλάσιος Ιωάννης

Ελ Σάμι Μαριονέτ, Ελ Αλάφ Καράλ, Ελ Ντιν

Χαλάκ Αλονάν Μούνζερ